

Europeiska unionen
Regionalpolitik

panorama

inforegio

41

Vår 2012

Resultatinriktning
Finjustera sammanhållningspolitiken

SV

LEDARE

Johannes Hahn

3

FÖRDJUPNING – FRAMTIDENS SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

Ett starkare fokus på resultat

Resultatram – vad betyder det?

Test av den nya metoden – resultat i praktiken

4-11

12

HUVUDINDIKATORER: BIDRAR TILL ATT KARTLÄGGA FRAMSTEGEN I VÅRA REGIONER

13-15

DE YTTERSTA RANDOMRÅDENA – INNOVATION I DE YTTERSTA RANDOMRÅDENA

16-17

DET DANSKA EU-ORDFÖRANDESKAPET: EU2012.DK

18-23

FÖRENKLING – FÖRENKLING AV FRAMTIDENS SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

24-25

INTERVJUER

Constanze Angela Krehl & Lambert van Nistelrooij,
Medlemmar av Europaparlamentet

26-29

PROJEKT

Projektexempel i Estland, Nederländerna, Polen och Spanien

30-31

REGIOSTARS-PRISERNA

32

ERUF STÖDJER E-FÖRVALTNING – MEN DET FINNS MER ATT GÖRA

33

GE ”FINANSIERING, FLEXIBILITET OCH FOKUS” ÅT SPECIFIKA REGIONER I EU

34-35

KARTOR

Trafikolyckor med dödlig utgång per miljon invånare, 2010

Potentiell förbättring av vägnätet: fler vägar med högre hastighetsgränser jämfört med i dag

36

KALENDARIMUM

Foton (sidor):

Omslag: © Fotolia

Sidor 2, 4-8, 12-13, 15, 17, 20-21, 23, 32-33: © Shutterstock

Sidor 3, 30-31: © Europeiska kommissionens

Sida 9: © Balázcz Pichler/Shutterstock

Sida 10: © Regione Marche/Shutterstock

Sida 11: © Erik Schuss/Shutterstock

Sida 14: © Dayglow editions/Shutterstock

Sida 16: © Stefan Emanoil Ilcus/Shutterstock

Sida 21: © Fotolia

Sida 24: © Jehnichen

Sida 25: © Europaparlamentet/Shutterstock

Sida 27: © Paul Tolenaar

Sida 28: © Ministry of Economy, Poland

Sida 29: © Patronal CECOT

Denna tidskrift ges ut på engelska, franska och tyska och är tryckt på återvunnet papper.

Den finns tillgänglig på 21 språk på http://ec.europa.eu/regional_policy/information/panorama/index_sv.cfm

De åsikter som framförs i denna publikation är författarens och återspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens åsikt.

Ett av huvudmålen med den nya strategin för sammanhållningspolitiken som vi offentliggjorde i oktober 2011 är att göra den smartare och mer fokuserad. På så sätt kan sammanhållningspolitiken bli EU:s främsta investeringsstrategi efter 2013 och det viktigaste verktyget för att skapa arbetstillfällen och tillväxt – dvs. målen i Europa 2020 strategin.

Det är viktigt att vi utvidgar detta smartare tänkande till andra närliggande politikområden. Den 14 mars lade kommissionen fram delarna i den gemensamma strategiska ramen (GSR) för 2014-2020 – en ram som integrerar genomförandet av sammanhållningspolitiken med strategier för landsbygds utveckling samt för havs- och fiskeripolitiken.

Dessa politikområden regleras för närvarande av olika strategiska riktlinjer. GSR, som har utvecklats gemensamt av kommissionens avdelningar med ansvar för dessa områden, kommer att bidra till att garantera att de nya investeringsprioriteringarna och huvudåtgärderna får maximalt stöd, inte bara från Sammanhållningsfonden och strukturfonderna utan även i möjliga fall från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt Europeiska havs- och fiskerifonden.

Indikatorer för pilottesterna

I den framtida sammanhållningspolitiken läggs mycket större tonvikt vid tematisk koncentration och resultat. För att se hur förändringarna av politiken kommer att fungera i praktiken har tolv förvaltningsmyndigheter genomfört en rad pilotprogram i åtta medlemsstater i samarbete med Europeiska kommissionen.

Genom denna aktiva research har vi redan upptäckt att vår nya strategi går att genomföra men att det bygger på att programmets utformning förändras radikalt. För att uppnå den önskade tematiska koncentrationen krävs det noggranna överväganden och väl avvägda politiska val. Detta visar hur viktigt det är med en politisk debatt om vilka val som bör ligga till grund för hur programmen utformas.

I det här numret av *Panorama* talar vi med några av de personer som arbetar med pilotprogrammen och sammanställer deras kommentarer.

Våra diskussioner med Europaparlamentet om kommissionens förslag för sammanhållningspolitiken 2014-2020 har gett goda resultat. I det här numret redogör framstående ledamöter av Europaparlamentets utskott för regional utveckling, Constanze Angela Krehl och Lambert van Nistelrooij, för sin bedömning av den nya strategin för perioden efter 2013.

Jag vill också uppmärksamma er på vår utökade guide om målen för förenklingen av den nya sammanhållningspolitiken. Den innehåller några värdefulla tips på hur förenklingarna kan genomföras i praktiken.

Johannes Hahn

Ledamot av Europeiska kommissionen med ansvar för regionalpolitik

FRAMTIDENS SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK – ETT STARKARE FOKUS PÅ RESULTAT

EU-kommissionens förslag för en framtida sammanhållningspolitik har ett mycket mer resultatinriktat fokus än tidigare. Med hänsyn till den ekonomiska krisen är det viktigare än någonsin att tillgängliga resurser tillämpas på ett sätt som medför maximalt värde för EU-medborgarna.

Det finns bland beslutsfattare en växande medvetenhet om att korrekt förbrukning av offentliga resurser inte räcker. Rätt spenderade pengar kan ändå ge begränsade resultat. Utmaningen är nu att spendera rätt och uppnå resultat.

Inverkan är den förändring som på ett trovärdigt sätt kan tillskrivas en intervention. ”Effekten av en intervention” eller ”interventionens bidrag” är alternativa uttryck för denna idé.

Att utgå från ett interventionsprogram som startpunkt

Startpunkten för alla typer av offentliga interventioner är att identifiera det problem som ska åtgärdas. Det finns alltid ett otal behov och beslutet om vilka problem som ska hanteras är resultatet av en process som inkluderar ett politiskt beslut. I denna process ingår också att definiera den önskade ändringens riktning och ibland den situation som man önskar uppnå (ett mål).

Resultat, resultatindikatorer och utfallsindikatorer

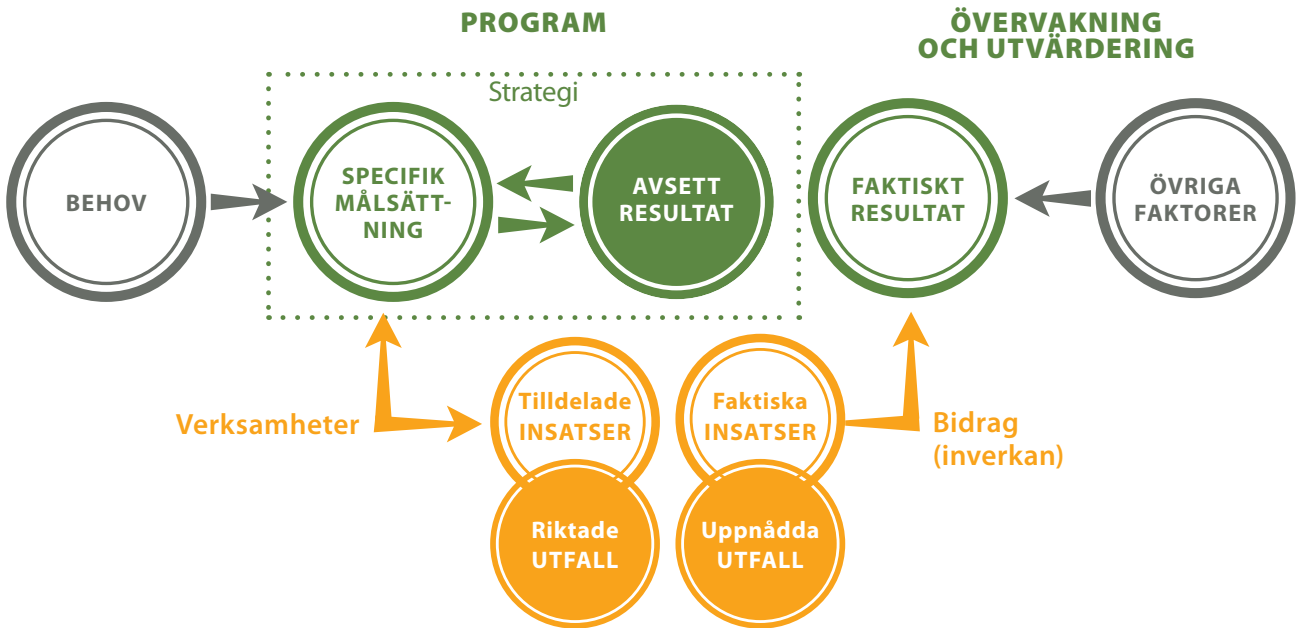
Det avsedda *resultatet* är det som ändringen avser, med hjälp av finansierade interventioner.

Då ett avsett resultat har valts, ska en indikator som mäter dess framsteg identifieras. Val av tydliga resultatindikatorer underlättar förståelsen av problemet och de politiska behoven och möjliggör en senare bedömning av huruvida målen har uppfyllts eller inte. I detta sammanhang är det lämpligt att ange mål för resultatindikatorer.

Efter att ha identifierat behov och önskat resultat, måste en beslutsfattare bestämma vilka faktorer som ska vara föremål för politiken. Dessa faktorer står sedan till grund för de åtgärder som finansieras av programmen, vilka leder till *utfall*. Utfall är direkta produkter av programmen och avsikten med dessa är att de ska bidra till resultaten.

Det kan vara användbart att illustrera en intervention grafiskt genom att använda ett *logiskt ramverk*:

Övervakning

Övervakarens uppgift är att observera. Övervakning av utfall betyder att man observerar huruvida avsedda produkter levereras och om implementeringen följer planen.

Sammanhållningspolitiska program implementeras inom ramen för en flernivåstyrning. Aktörerna inom ramen för det här systemet – implementeringsavdelningar, förvaltningsmyndigheter, enskilda länder och EU – har alla olika informationsbehov. En uppgift på europeisk nivå är att samla ihop information från alla berörda program för att informera rådet, parlamentet, revisionsrätten och EU:s medborgare om vad resurserna för sammanhållningspolitiken används till. Det är uppgiften för de gemensamma indikatorer som definieras på EU-nivå. Dessa indikatorer har att göra med de aktiviteter som struktur- och sammanhållningsfonderna stöder oftast.

Övervakning går också ut på att observera förändringar av resultatindikatorerna. Genom att dokumentera resultatindikatorernas värden blir det möjligt att bedöma huruvida indikatorerna rör sig i önskad riktning eller inte. Om inte kan det krävas en granskning av interventionernas lämplighet och genomslagskraft, samt av lämpligheten hos valda resultatindikatorer.

Resultatindikatorernas utgångsvärde, d.v.s. deras värde före interventionen, och senare värden kan i vissa fall erhållas från nationell eller regional statistik. I andra fall kan det bli nödvändigt att utföra undersökningar eller att använda administrativa data, t.ex. företagsregister eller register över mottagare av arbetslöshetsersättning.

Utvärdering

Förändringar av resultatindikatorerna beror på åtgärder som samfinansierats genom offentlig intervention, t.ex. genom sammanhållningsfonderna, samt på *andra faktorer*. Skillnaden mellan situationen före och efter offentlig intervention kan *inte* jämföras med effekten av offentlig intervention:

$$\begin{array}{c}
 \text{FÖRÄNDRING AV EN} \\
 \text{RESULTATINDIKATOR} \\
 = \\
 \text{INTERVENTIONENS BIDRAG} \\
 + \\
 \text{ÖVRIGA FAKTORERS BIDRAG}
 \end{array}$$

Utvärdering av inverkan – registrera effekter

För att skilja effekterna av interventionen från övriga faktorer bidrag och för att förstå funktionen av ett program krävs utvärdering av inverkan. Två frågor måste besvaras:

- Hade interventionen någon effekt – positiv eller negativ – och hur stor var den i så fall? *Fungerar den? Finns det ett orsakssamband? Det är dessa frågor som besvaras av kontrafaktiska utvärderingar av inverknings.*
- Varför gav en intervention vissa avsiktliga (och oavsiktliga) effekter? Att besvara frågorna "varför och hur fungerar det?" är syftet med teoribaserade utvärderingar av inverknings.

Frågorna bör inte ställas utan något sammanhang. Varje utvärdering som ställer frågan "fungerar det" måste förutsätta vissa grundelement i en förändringsteori (hur och varför?) för att fastställa vilka förändringar som ska beaktas och tillskrivas en orsak. Varje utvärdering som ställer frågan "varför fungerar det?" förutsätter – kanske underförstått – en kontrafaktisk situation. Under idealiska förhållanden bör *kontrafaktiska och teoribaserade metoder komplettera varandra.*

Implementeringsutvärdering – hantering

Implementeringsutvärderingar tar hänsyn till hur ett program implementeras och hanteras. Vanliga frågor är huruvida potentiella understödstagare är medvetna om programmet och har tillgång till det, om ansökningsproceduren är så enkel som möjligt, om det finns tydliga och relevanta projekturvalskriterier, om det finns ett dokumenterat datahanteringssystem och om programmets resultat meddelas på ett effektivt sätt. Många – kanske alla – sammanhållningspolitiska utvärderingar har varit av denna typ.

FINNS DET EN IDEALISK UTVÄRDERING SOM GARANTERAT GER GILTIGA SVAR?

Alla utvärderingar bör:

- anpassas till den specifika fråga som ska besvaras, till programmets ämne och sammanhang;
- om möjligt besvara utvärderingsfrågorna ur olika synvinklar och med olika metoder; detta kallas *triangleringsprincipen*; och
- ta hänsyn till kostnaderna för utvärderingen med hänsyn till den möjliga kunskapsvinsten. Vid beslut om en utvärdering måste hänsyn tas till redan kända faktorer.

Sammanfattningsvis: Valet och kombinationen av metoder fastställs från fall till fall. Det finns flera metoder men ingen "bästa" metod för alla omständigheter.

Vad är nytt?

Erfarenhet av utvärdering av aktuella och tidigare genomförda sammanhållningspolitiska program visar hur svårt det är att fastställa huruvida programmen varit framgångsrika, om det inte tydligt framgår vilka ändringar som är önskvärda. Av många program framgår det klart vad pengarna ska gå till, men inte vad som bör förändras. Programmen har ofta för många indikatorer som inte återspeglar den avsedda ändringen. Många program har spridit sina resurser för tunt, antingen geografiskt eller tematiskt, vilket minskar chanserna att uppnå mätbara resultat. Av dessa skäl, och för ett mer resultatinkänt fokus, är det viktigt att redan från början fastställa tydliga mål med ett litet antal indikatorer med tillgängliga baslinjedata och en plan för insamling av framtidsrelaterade data och utvärdering av inverkan.

Ännu en viktig ändring är att utvärderingen i större utsträckning fokuserar på sammanhållningspolitikens *effekter*. Hittills har utvärderingarna tenderat att lägga större vikt vid implementeringsfrågor än vid att ta hänsyn till interventionernas effekter.

Styrning av resultatindikatorer

För att se hur det nya fokuset på resultat kan fungera i praktiken har tolv förvaltningsmyndigheter i åtta EU-medlemsstater testat den nya metoden i sina pågående program med stöd från Europeiska kommissionen. Följande slutsatser kunde dras:

- den nya metoden är *genomförbar*, men inte utan att de som utformar programmen ändrar arbetssätt radikalt;
 - ingen av pilotregionerna använder sig för närvarande av resultatindikatorer på det sätt som föreslås av EU-kommissionen. Målen för de granskade prioriteterna uttrycktes i mycket svepande drag och i de flesta fall *omfattar de aktuella indikatorerna inte de avsedda effekterna* med programmen;
 - ett resultatinriktat fokus måste finnas med redan då programmet utvecklas; det kan inte läggas till efteråt;
 - den huvudsakliga förändring som krävs är *koncentration*. Många av de undersökta prioriteterna var i själva verket en kombination av mer eller mindre relaterade underprioriteter, vilka inte kunde uttryckas endast med en eller två resultatindikatorer;
 - koncentration måste bli följd av *överläggningar och politiska val*. Detta understryker vikten av politisk debatt om de val som bör vara drivande för utformningen av program och av att skyndsamt påbörja en sådan process;
 - vid koncentration krävs *färre indikatorer*. Vissa pilotregioner hade väldigt många indikatorer – men ingen som tog hänsyn till vad som motiverade den politiska åtgärden;
- oavsett vilken resultatindikator som väljs är *baslinjer och mål oundgängliga*. Dessa kan vara *kvantitativa eller kvalitativa*;
 - i vissa fall (t.ex. stora åtgärder till stöd för företag) skulle *kontrafaktiska utvärderingar av inverkningarna* kunna vara möjliga. Då jämförs resultaten från de företag som har fått stöd med resultaten från företag som inte har fått något stöd. I andra fall skulle *teoribaserade utvärderingar av inverkingar* vara lämpligare. Då används fallstudier, intervjuer och fokusgrupper. Inom transportsektorn kan *före och efter-data* om antalet fordon och typer av fordon kunna fånga upp inverkan;
 - avslutningsvis är det viktigt att minnas att *indikatorer inte säger allt*. Utvecklingen av en resultatindikator ska ge upphov till debatt och inte vara det sista ordet om politikens resultat.

Intervjuer med några av pilotregionerna finns på sidorna 9-11 i detta nummer av *Panorama*.

MER INFORMATION

Vägledning:

http://ec.europa.eu/regional_policy/information/evaluations/guidance_en.cfm#2

RESULTATRAM – VAD BETYDER DET?

Den föreslagna förordningen (1) för perioden 2014-2020 föreslår en "resultatram" som en del av sammanhållningspolitikens stärkta resultat-inriktning. Den bakomliggande idén är att ta fram viktiga milstolpar för varje program som kommer att övervakas noga av medlemsstaterna och EU-kommissionen. Att de uppnås kan leda till både positiva och negativa ekonomiska konsekvenser. Milstolpar ska fastställas för 2016, 2018 och 2022 och kan inkludera implementeringssteg som publicering av anbuds-förfaranden, samt finansiella indikatorer och utfallsindikatorer.

Enligt kommissionens förslag ska medlemsstaterna och kommissionen övervaka framstegen mot målen i programmets årsrapporter. Kommissionen kan utfärda rekommendationer om arbetet går långsamt.

Kommissionen och medlemsstaterna kommer att genomföra en första formell granskning under 2017, i syfte att identifiera vilka delar av programmet som inte uppfyller förväntningarna med hänsyn till milstolparna. Detta kan leda till rekommendationer från kommissionen. Medlemsstaterna ska därefter reagera för att påskynda implementeringen eller för att omprogrammera stöden.

(1) Grundförordningen, artikel 18-20.

Efter 2019 års granskning anslår EU-kommissionen en resultatreserv. Resultatreserven består av 5 % (efter medlemsstat, regionskategori och fond) som inte anslås till programmen i början av programperioden. Medlemsstaterna föreslår sedan lyckade prioriteringar för Kommissionen till vilka resultatreserven bör anslås. Reserven kan endast tilldelas till de prioriterade områden som har uppnått sina milstolpar.

Kommissionen har också möjlighet att helt eller delvis avbryta arbetet med ett prioriterat område då det efter resultatgranskningen 2019 visar sig att man inte har uppnått den fastställda milstolpen. Stödet dras inte in automatiskt bara för att milstolpen inte har uppnåtts. Kommissionen drar bara in stödet i de fall då medlemsstaten har misslyckats med att vidta korrigerande åtgärder i tid.

Ett sista element är ekonomiska justeringar. Sådana tillämpas endast då programmet avslutas om resultatet är särdeles dåligt. Vid bedömningen tas hänsyn till huruvida de undermåliga resultaten berodde på oundvikliga förhållanden eller oförutsebara externa faktorer och om korrigerande åtgärder vidtagits av den berörda medlemsstaten eller inte. Detaljerad information kommer att anges i Kommissionens genomförandeakt.

TEST AV DEN NYA METODEN – RESULTAT I PRAKTIKEN

Den mer resultatfokuserade inriktningen för sammanhållningspolitiken 2014-2020 kräver vissa strategiska förändringar på verksamhetsnivå. Resultatindikatorerna godkänns och övervakas för varje program. För att testa den nya metoden i praktiken har EU-kommissionen bjudit in ett representativt antal regioner att delta i ett pilotprogram. *Panorama* talade med några av deltagarna om de praktiska utmaningar som denna nya resultatorienterade metod medför.

BALÁZS PICHLER, NATIONELLA UTVECKLINGSBYRÅN, UNGERN

Den största utmaningen ur mitt ungerska perspektiv är helt klart att fokusera våra resurser, våra tillgångar, på ett begränsat antal teman där vi vill uppnå förändring och i slutänden resultat.

Detta innebär naturligtvis ett tydligt steg bort från den aktuella "absorptionscentrerade" sammanhållningspolitiken, i vilken tyngdpunkten ligger på att använda alla tillgängliga tillgångar. En konsekvens av detta är att resurserna under den aktuella programperioden spenderas på olika interventioner och att resultaten av sammanhållningspolitiken ibland är svåra att mäta.

Genom att fokusera våra tillgångar på ett begränsat antal förändringar som vi verkligen vill genomdriva, skapar vi många utmaningar. Först av allt måste de förändringar och de resultat vi förväntar oss av sammanhållningspolitiken vila på en bred överenskommelse med intressenterna, eftersom vissa utvecklingsbehov i framtiden inte kommer att uppfyllas genom sammanhållningspolitik, vilket i sin tur kan skapa missnöje.

För att uppnå denna breda överenskommelse måste dessutom förberedelsen av nästa periods program börja tillräckligt tidigt.

Den kanske största utmaningen för oss är att hitta rätt balans mellan ambitiösa och realistiska förändringar.

Intressentens delaktighet

Den nya resultatorienterade metoden kräver naturligtvis ökad delaktighet från intressenterna. För att påbörja denna process planerar vi att fortsätta pilotprojektet med EU-kommissionens inblandning. Vi planerar att ordna ett endagars pilotprogram för varje förvaltningsmyndighet i Ungern.

Den största utmaningen med den nya metoden – utöver att upptäcka just de förändringar och resultat vi vill uppnå – är att planera hur vi ska mäta på vilket sätt sammanhållningspolitiken bidrar till dessa.

Tillförlitliga resultatindikatorer

Det första steget är att välja tillförlitliga och stabila resultatindikatorer som är tillräckligt nära våra interventioner och kan mäta de förändringar vi vill uppnå.

Det kommer emellertid alltid att finnas externa faktorer som påverkar värdet av våra resultatindikatorer. Vi måste därför i förväg planera hur vi ska skilja effekterna av dessa externa faktorer från de allmänna effekterna och tydligt identifiera de effekter som sammanhållningspolitiken bidragit med. Detta kräver tidig planering och ett intimt samspel mellan dem som arbetar med programmen, övervakningen och utvärderingen.

MAURO TERZONI, REGIONFÖRBUNDET REGIONE MARCHE, ANCONA, ITALIEN

Enligt min åsikt utgör den här nya metoden inte någon dramatisk förändring, utan snarare en finjustering av sammanhållningspolitiken. Vi har ju faktiskt arbetat med indikatorer, mål, resultat, konsekvenser, utvärdering o.s.v. i över 30 år. Nu befinner vi oss i ett nytt stadium, där resultaten är viktiga och där vi kan bygga på vad vi försökt med och testat tidigare.

Jag ser det mer som en ändrad "inställning". Vi behöver börja med att först tänka på hur och vad vi vill förändra i vår region – vad som är möjligt att göra – snarare än att uteslutande fokusera på mekanismer och procedurer. Det är det här som är vår största utmaning.

Inkludera programintressenter i projektet

Sedan sammanhållningspolitiken infördes har vår region gynnats av en stark kommitté med socioekonomiska intressenter. Städer, län, sociala och ekonomiska aktörer och olika intressenter är involverade i de olika faserna av programperioden. Inte bara förvaltningsmyndigheten utan samtliga regionala tjänster är med och implementerar programmen.

Den nya utmaningen utgörs av behovet av en mer fokuserad politik, vilket indikeras av de tematiska prioriteterna och upprättandet av mål. En sådan tydlig utformning av resultat inbegriper, enligt min åsikt, en ökad inblandning från intressenter, och att upprätta tydliga mål kräver en tydligt definierad strategi. I den här processen kan alla intressenter lättare förstå vilken del av deras "intressen" som påverkas och hur. Att upprätta mål skapar en ännu tydligare bild av "magnituden" av de resultat du vill uppnå.

Ett resultatorienterat program kräver ett starkt partnerskap eftersom det nu inte bara mäter administrationens effektivitet, utan även kapaciteten hos *Regione Marche* som helhet.

En av våra metoder är att synliggöra tidigare uppnådda resultat. Vi har utformat en utvärderingsplan som ska påbörjas vid programmets start. Detta gör det möjligt för partner och intressenter att förstå vad vi har gjort tidigare, vad som är möjligt att göra, vilka svårigheter vi har stött på. På detta sätt får de värdefulla insikter från tidigare erfarenheter som kan hjälpa dem att avpassa framtida förslag och rekommendationer.

Framtida verksamhet måste också planeras i god tid. Detta stämmer inte bara överens med förhandsvillkoret, utan ger också intressenter och samarbetspartner tid att bygga upp en strategi.

De största utmaningarna

På administrativ nivå handlar framtiden mindre om processen och mer om resultat. Mindre om utgifter och mer om hur pengarna spenderas. I framtiden kommer de attesterande myndigheternas arbete att handla mindre om kontroll och revision och mer om kvalitet/kvantitet i fråga om programmets effekter.

En korrekt utvärdering av programmets resultat kräver att system för utvärdering/övervakning införs. De ska kunna fånga upp mervärdet av den finansierade interventionen. Detta kräver förbättrad statistik (områdesspecifika indikatorer) som gör det möjligt att upprätta en baslinje och ett mål för att mäta "förändringen".

Att politiken mäts och bedöms medför också ansvar och gör de politiska åtgärderna jämförbara. Detta kan leda till att arbetet med att införa ett resultatorienterat program blir ännu mer delikat och känsligt.

CHRISTIAN LINDELL, REGION SKÅNE, SVERIGE

Ett tydligt problem ur Region Skånes perspektiv är att definiera mål för olika interventionsområden, i synnerhet när vi inte kan mäta de direkta effekterna på antalet företag eller sysselsättningen.

Vi bör också notera att inte alla viktiga effekter nödvändigtvis mäts bäst med hjälp av indikatorer. Löpande utvärdering och fallstudier är ofta bättre instrument.

Tidigare har vi troligen haft en övertro på mätbarheten av de sammantagna effekterna på makroekonomin. Vi måste inse att vi inte nödvändigtvis skapar nya jobb och företag. Det vi faktiskt gör är att bygga strukturer och nätverk som främjar tillväxt. När man har insett detta är det lättare att fokusera på nyckelfaktorer, d.v.s. att mäta antalet noder i nätverken och att använda undersökningar där man ber deltagarna att uppskatta nyttan med kontakterna.

Inkludera intressenter

Jag tror att både projektansvariga och vi som i praktiken måste hantera det aktuella indikatorsystemet hälsar en ny indikatorpolitik med entusiasm och lättnad. Vi behöver inte fortsätta att försöka mäta faktorer som de flesta anser vara svåra, kanske omöjliga, att mäta.

Vi måste emellertid fortfarande hitta sätta att besvara befo-gade frågor från våra politiker om vilken inverkan deras åtgärder har haft. Vi måste ge våra politiker andra informationskällor än indikatorer för att besvara deras frågor om programmets effekter. I vår region har vi i stor omfattning använt löpande utvärderingar som ett instrument för att tillhandahålla sådan information.

Nya utmaningar

Om vi vill förändra indikatorstrukturen, behöver politikerna vara med på noterna och acceptera att vissa frågor helt enkelt inte kan mätas med indikatorer, utan måste hanteras med andra verktyg, t.ex. fallstudier och löpande utvärderingar.

Det kräver också att programmets upphovsmän och projektets sponsorer måste bli bättre på att öka tron på att arbetet kommer att leda till ökad tillväxt och sysselsättning, trots att effekterna av enskilda bidrag är svåra att mäta.

Många av projekten syftar till att skapa nätverk och nya strukturer för samarbete och trots att vi inte direkt kan mäta effekterna på nya företag och arbetstillfällen, måste vi göra en analys där vi kan visa att det är troligt att vi kommer att uppnå sådana positiva effekter. Vi måste också acceptera att program i norra Europa är små i jämförelse med BNP och att vi knappast kommer att kunna mäta effekterna på makronivå.

Vi måste dessutom ta hänsyn till att betingelserna skiljer sig rejält mellan olika regioner och att detta bör fungera som vägledning i valet bland utmaningar och indikatorer. Eftersom världen är full av händelser som inte alltid kan förutses, tror jag att det skulle vara intressantare för regionerna att utveckla mer fokuserade program om de vore mer flexibla och om det vore lättare att göra ändringar i programmen.

HUVUDINDIKATORER: BIDRAR TILL ATT KARTLÄGGA FRAMSTEGEN I VÅRA REGIONER

Hundratals program och projekt genomförs inom ramen för EU:s sammanhållningspolitik. För att kommissionen ska kunna hålla sig informerad om viktiga insatser och milstolpar har ett antal så kallade "huvudindikatorer" tillämpats på sammanhållningspolitiska program. Dessa indikatorer ger nästan i realtid bakgrundsinformation till viktiga budskap om regionalpolitiken och visar framstegen mot målen.

Sammanhållningspolitiken är decentraliserad. EU:s medlemsstater och regioner bestämmer sina respektive målsättningar, utformar de operativa programmen så att de uppfyller dessa målsättningar, förhandlar med EU-kommissionen och genomför programmen. Detta garanterar att sammanhållningspolitiken stöder människors behov i en viss region, i enlighet med unionens subsidiaritetsprincip.

De hundratals programmen omfattar ett brett urval verksamheter. Detta är en viktig tillgång för sammanhållningspolitiken, men kommissionen ställs också inför en situation där den enkla frågan "Vilka är resultaten av sammanhållningspolitiken?" inte har något enkelt svar. Att lista alla programresultat är praktiskt ogörligt, eftersom alla program griper sig an regionens problem på skilda sätt.

Därför införde kommissionen 2006 några gemensamma indikatorer – eller "huvudindikatorer" – i sammanhållningspolitiken. De mäter några av de vanligaste verksamheterna. Trots att de inte täcker precis allt, kan de göra det möjligt för EU-kommissionen – och alla intresserade parter – att hålla sig informerade om viktiga framsteg i EU:s regioner.

Trots att huvudindikatorer inte är obligatoriska, använder de flesta operativa program dessa i sina årsrapporter. Vi vet exempelvis att programmen i slutet av 2010 hade skapat 185 000 arbetstillfällen, försett 850 000 människor med bredband och anslutit ytterligare 3,5 miljoner människor till avloppsreningsystem.

Rapporternas kvalitet och tillförlitlighet förbättras varje år. Det här är viktigt eftersom gemensamma indikatorer är en viktig del av framtida förordningar som styr sammanhållningspolitiken. I framtiden får kommissionen möjlighet att årligen rapportera till EU-parlamentet, revisionsrätten och allmänheten om vad som uppnås med sammanhållningspolitiska resurser och att ge bränsle åt debatten om resultaten.

MER INFORMATION

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/2007/working/wd7_indicators_en.pdf

INNOVATION I DE YTTERSTA RANDOMRÅDENA

Hållbar ekonomisk tillväxt hänger i allt högre grad ihop med de regionala ekonomiernas förståelse till förändring och innovation. Trots deras olika begränsningar, som till exempel beror på avståndet till den europeiska kontinenten, små marknader eller brist på kritisk massa, prioriterar de flesta av de åtta europeiska yttersta randområdena att differentiera sin ekonomiska verksamhet genom att uppmuntra företagen att skapa fler varor och tjänster med högre mervärde.

Många exempel på innovativa projekt som håller på att genomföras visar att de yttersta randområdenas geografiska läge och morfologiska egenskaper är tillgångar som kan gynna forskning och innovation. Man har framför allt uppnått goda resultat inom följande områden:

- förnybar energi;
- havsforskning;
- tropikmedicin; och
- biologisk mångfald.

Enligt artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), ändrad genom Europeiska rådets beslut av den 29 oktober 2010 om ändring av ön Saint-Barthélemy:s ställning i förhållande till Europeiska unionen finns det åtta yttre randområden i EU: de fyra franska utomeuropeiska departementen och territorierna (Guadeloupe, franska Guyana, Martinique och Réunion), ett utomeuropeiskt förvaltningsområde (Saint Martin), de två portugisiska autonoma regionerna (Azorerna och Madeira) och en spansk autonom region (Kanarieöarna). Sedan den 1 januari 2012 är Saint-Barthélemy inte längre ett yttersta randområde utan ett utomeuropeiskt land och territorium. Slutligen bör det noteras att enligt artikel 355.6 i FEUF lämnade Frankrike in en formell begäran till Europeiska rådet den 26 oktober 2011 om att ändra Mayottes EU-status från utomeuropeiskt land och territorium till yttersta randområde från och med januari 2014.

Flera andra områden kan dock vidareutvecklas, till exempel:

- jordbruks- och livsmedelsforskning;
- lindring av effekterna av klimatförändringarna;
- astrofysik och rymdsektorn samt;
- vulkanologi och seismologi.

Regionala och nationella myndigheter och EU-institutioner strävar oavbrutet efter att använda den tillgängliga finansieringen effektivt för att stödja insatser inom forskning, teknisk utveckling och innovation. De ekonomiska, sociala och miljömässiga fördelarna med dessa investeringar är inte bara viktiga för de yttersta randområdena utan även för övriga EU. Många konferenser och seminarier på Martinique, Azorerna och Réunion visar att det finns en genuin dynamik och ett intresse från de berörda parternas sida att utnyttja EU-medlen på ett bättre sätt för att öka investeringarna i forskning och innovation.

Det finns ingen enhetlig innovationspolitik: regional mångfald är en tillgång som visar att man kan främja tillväxt på olika sätt med hjälp av "smart specialisering". Om de yttersta randområdena ska kunna bli framgångsrika måste de kombinera sina olika tillgångar, endogena fördelar, färdigheter och idéer för att konkurrera på världsmarknaden och utveckla outnyttjad potential.

PROJEKTEXEMPEL

FÖRNYBAR ENERGI

Kanarieöarna – El Hierro 100 %

Projektet består av tre olika program som ska utvecklas och genomföras:

1. 100% förnybara energikällor för elförsörjningsprogrammet
2. energibesparingsprogrammet och
3. transportprogrammet (konvertering från fossila bränslen till rena transporter)

Under projektets första fas siktar man på att tillgodose 70-80% av öns behov av el genom flera olika insatser. Det mest innovativa förslaget är att uppföra en vind- och vattenkraftstation. Målet är att 30% av energin ska komma direkt från vindkraft.

Projektets varaktighet: 2003 – pågående
Total kostnad: EUR 64 600 000
EU-stöd: EUR 500 000

MER INFORMATION

www.goronadelviento.es/index.php

BIOLOGISK MÅNGFALD OCH KLIMATFÖRÄNDRINGAR

Madeira – Utvärderingsenheten för fast avfall

Med utgångspunkt i Madeiras strategiska plan för hantering av fast avfall kommer man att uppföra den infrastruktur och installera den utrustning som krävs för att på lämpligt sätt integrera och optimera de verksamheter som hänger samman med insamling och transport av avfall, källsortering och återvinning, bedömning, behandling och slutlig förvaring.

Projektets varaktighet: 1996-2009
Total kostnad: EUR 152 576
EU-stöd: EUR 102 081

MER INFORMATION

www.valorambiente.pt/etrs-meia-serra

INNOVATION/OMSTÄLLNING AV JORDBRUKET

Martinique – FIBandCO

FIBandCO ger bananplantornas stammar nytt liv. Med hjälp av en innovativ teknik och en miljövänlig process tillverkar företaget ett naturligt fanerträ. FIBandCO använder en outnyttjad resurs som förnyas snabbt och motverkar samtidigt avskogning. Företagets produkter är mycket uppskattade eftersom de är vackra, unika och hållbara.

Projektets varaktighet: 2010-2012
Total kostnad: EUR 1 211 000
EU-stöd: EUR 500 499

MER INFORMATION

www.fibandco.com

SMART SPECIALISERING

De yttersta randområdena har börjat utarbeta sina regionala innovationsstrategier och delta på ett proaktivt sätt i plattformen för smart specialisering (S³-plattformen). Med Institutet för framtidsstudiers (IPTS) stöd kommer ett seminarium om smart specialisering att arrangeras i juni 2012 på Azorerna. Evenemanget ger alla intresserade parter möjlighet att utbyta åsikter om innovationsstrategierna och fatta bästa möjliga beslut på regional nivå.

S³-plattformen är ett nätverk för europeiska regionala representanter och experter som hjälper regionerna att utveckla, genomföra och se över strategier för smart specialisering. Smart specialisering är viktig ur politisk synvinkel och ett grundläggande begrepp för innovationspolitiken. För det första bygger den på en välgrundad analys av varje områdes tillgångar (framstående laboratorier för biologisk mångfald, förnybara energikällor, marina resurser o.s.v.) Genom att fokusera de knappa mänskliga och ekonomiska resurserna inom ett fåtal särskilda lovande områden som har globala konkurrensmässiga fördelar kan man hjälpa länder och regioner att stärka sin innovationsförmåga. Det övergripande målet är att främja effektiv, ändamålsenlig och samverkande användning av offentliga investeringar för att uppnå innovativ tillväxt. Genom att utarbeta fleråriga strategier som en expertgrupp övervakar och ger råd om gör man det enklare för regionerna att utbyta god praxis.

De yttersta randområdena är bland de första EU-regionerna som tillämpar regionala innovationsstrategier inom ramen för det nya ekonomiska begreppet. Därigenom ges de möjlighet att visa sitt politiska engagemang och sin entusiasm för att främja smart och hållbar tillväxt som omfattar alla genom att utnyttja sina tillgångar och sin regionala innovationsförmåga.

Det här engagemanget kommer med största säkerhet att bidra till att öka produktiviteten och konkurrenskraften och därmed skapa arbetstillfällen och förbättra invånarnas livskvalitet. Givetvis måste övergången till innovation åtföljas av en förändrad företagskultur där effektiva innovationssystem mobiliserar den intellektuella och entreprenörmässiga förmåga som krävs för att skapa innovationsvänliga företagsmiljöer för framför allt små och medelstora företag, inte bara inom den högteknologiska industrin utan i alla branscher.

DET ANDRA FORUMET OM DE YTTERSTA RANDOMRÅDEN kommer att äga rum den 2 och 3 juli 2012 i Bryssel, Belgien.

Under det första forumet 2010 samlades över 500 personer. Deltagarna bestod av representanter för de yttersta randområdena, politiker på EU-nivå samt på nationell och regional nivå samt ledande personer från det civila samhället, universiteten och den privata sektorn.

Det andra forumet kommer att genomföras i samma anda, vid en tidpunkt då förslagen för EU:s framtida politik diskuteras inom många områden som har stor betydelse för de yttersta randområdena. Dessutom äger det rum en kort tid efter ett nytt meddelande från Europeiska kommissionen om den framtida strategin för de yttersta randområdena, som kommer att antas i juni 2012.

Fokus för diskussionerna kommer att vara viktiga frågor för utvecklingen av EU:s åtta yttersta randområden inom ramen för Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla. Forumet kommer att utgöra en möjlighet för alla intresserade parter att utbyta åsikter om ämnen som potentialen hos "blå tillväxt" (en långsiktig strategi som ska främja tillväxt i havssektorn), moderniseringen av jordbruket, miljömässiga utmaningar, samhällsfrågor, sysselsättning, innovation och företagets konkurrenskraft.

Ytterligare information finns på:
http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/rup2012/index_en.cfm

MER INFORMATION

<http://s3plattform.jrc.ec.europa.eu/home>

DET DANSKA EU-ORDFÖRANDESKAPET: EU2012.DK

» En av de största utmaningarna för det danska ordförandeskapet är att stärka finanserna och samtidigt skapa ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen. »

Under det första halvåret 2012 är Danmark ordförande i Europeiska unionens råd. Stefan Emanoil Ilcus, förste sekreterare för den danska EU-representationen och ordförande för arbetsgruppen för strukturåtgärder, redogör för det danska ordförandeskapets prioriteringar för sammanhållningspolitiken.

Vi befinner oss i en kris i Europa. Vilka är de viktigaste prioriteringarna för ordförandeskapet och vad kan man göra för att återupprätta förtroendet på marknaden och återställa den ekonomiska tillväxten?

Det danska ordförandeskapet har fyra övergripande prioriteringar, nämligen att garantera ett EU som är (1) ansvarsfullt, (2) dynamiskt, (3) miljövänligt och (4) tryggt. En av de största utmaningarna är att stärka finanserna och samtidigt skapa ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen. Detta kan man uppnå genom att förbättra EU:s makroekonomiska samordning och se till att alla medlemsstaternas ekonomier övervakas bättre samt att alla medlemsstater utarbetar nationella stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram. Dessutom strävar det danska ordförandeskapet efter att öka samordningen mellan euroländerna ännu mer och förbättra regleringen av den finansiella sektorn för att minimera riskerna för en ny kris. Strukturella reformer i medlemsstaterna, en ny sjuårsbudget som stöder tillväxt och skapande av arbetstillfällen samt vitalisering av den inre marknaden och inrättande av en digital inre marknad kommer att leda till ökad tillväxt och fler arbetstillfällen.

Vilka är ordförandeskapets prioriteringar för sammanhållningspolitiken?

Trots den ekonomiska krisen måste vi komma ihåg att sammanhållningspolitiken är en av de största framgångarna för den europeiska integrationen och solidariteten. Den har bidragit till – och fortsätter att bidra till – att skapa konvergens

mellan de olika regionerna och länderna i EU. Det danska ordförandeskapet anser att sammanhållningspolitiken är viktig när det gäller att förbereda EU för aktuella och framtida utmaningar. Därför måste vi arbeta enligt samma linje: öka konkurrenskraften, tillväxten och sysselsättningen per använd euro och se till att sammanhållningspolitiken lever upp till förväntningarna.

Sammanhållningspolitiken måste vara fokuserad och resultat-inriktad. Det gäller även förhandlingsprocessen, och vår avsikt är att driva på förhandlingarna så mycket som möjligt. Sammanhållningspaketet är mycket omfattande och vi planerar att arbeta vidare parallellt med både den fleråriga budgettramen och förordningen om sammanhållningspolitiken, även om den sistnämnda inte kan färdigställas innan rådet har fattat ett slutgiltigt beslut om den fleråriga budgettramen.

Den fleråriga budgettramen är med på dagordningen under fem av de sex mötena i rådet (allmänna frågor), vilket visar att man fokuserar på att driva på förhandlingarna.

Förhandlingarna om lagstiftningspaketet för sammanhållningspolitiken efter 2014 är en komplex process som omfattar flera olika aktörer. Hur försöker ni driva processen framåt och uppnå kompromisser? Vilka delar i lagstiftningspaketet tycker ni är särskilt viktiga?

Vi får inte bli förskräckta av några av begreppen i kommissionens förslag – förhandsvillkor, resultatram och tematisk koncentration – för att inte nämna strategisk programplanering, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning. Alla dessa områden är givetvis viktiga. Det finns en metod för att genomföra de föreslagna ändringarna, och jag är säker på att vi kan hitta praktiska lösningar på problemen samt avsevärt förbättra det som vid första anblicken verkar vara ett komplext förslag. När allt kommer omkring kan fokus och resultat-inriktning aldrig vara någonting negativt.

” Trots den ekonomiska krisen måste vi komma ihåg att sammanhållningspolitiken är en av de största framgångarna för den europeiska integrationen och solidariteten. ”

Tillsammans med det tidigare polska och det framtida cypriotiska ordförandeskapet har vi delat in förhandlingsprocessen i ett antal temagrupper. Under de första månaderna av ordförandeskapet har vi diskuterat flera av dem, till exempel förenkling, förvaltning och kontroll, större projekt, vinstdrivande verksamhet, strategisk programplanering och tematisk koncentration. Det har visat sig vara en effektiv strategi. I slutändan kan vi dock bara uppnå de framsteg som de nationella delegationerna är beredda att uppnå.

Hur samarbetar ni med de andra medlemmarna i ordförandeskapstrion, dvs. Polen och Cypern?

Trion har ett mycket tätt samarbete som grundas på en konstruktiv inställning och nära samordning. Detta har medfört att övergången mellan det polska och det danska ordförandeskapet blev mycket smidig och att förhandlingarna inte avbröts. Dessutom kommer det förhoppningsvis att bli enkelt för Cypern att ta över efter oss den 1 juli. Då bör vi ha kommit ganska långt med förhandlingarna och det är viktigt att de inte avbryts.

Hur kommer samarbetet med Europaparlamentet att se ut?

Eftersom sammanhållningspolitiken omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet måste rådet ha ett nära samarbete med parlamentet. Vi i rådet tillämpar enhälligt strategi med fokuserade arbetsgruppsmöten, bilaterala möten med delegationer och inplanerade diskussioner under mötena i rådet (allmänna frågor) i april och juni. För att undvika onödiga motsättningar mellan medlagstiftarna samt för att öka chanserna att få till stånd ett avtal så fort som möjligt kommer vi dock att ha nära kontakt med parlamentet under hela förhandlingsprocessen.

FÖRENKLING AV FRAMTIDENS SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

Förenkling är ett av allmänhetens främsta krav på den nya sammanhållningspolitiken för 2014-2020.

EU-kommissionen har lagt fram specifika förslag för att uppnå en ökad förenkling inom olika politiska områden. Inom sammanhållningspolitiken bygger vissa förslag på redan införda ändringar, medan andra är nya.

Värdet av förenklingen

Det övergripande syftet med förenklingsförslag är att garantera att sammanhållningspolitiken genomförs på ett smidigt sätt och garantera en effektiv tillämpning av administrativa resurser på regional, nationell och EU-nivå.

Det är bevisat att förenklade regler innebär kortare hantering och sänkta kostnader med hänsyn till att uppnå mål, samt bidrar till ett bättre fokus på resultaten. Det blir också lättare för inblandade aktörer att förstå dem, vilket stärker rättssäkerheten.

En ytterligare fördel är det minskade antalet misstag, samt en ökad säkerhet, vilket gör de nationella genomförandestystemen mer tillförlitliga.

EU-kommissionen strävar efter att uppnå förenkling genom bl.a. harmonisering av de regler som styr flera GSR-fonder, ökad flexibilitet och proportionalitet, tydligare regler för att förbättra rättssäkerheten, samt digitalisering av dokument och processer.

Utmaningar

Den effektiva leveransen av dessa åtgärder vilar på de åtgärder som genomförs av olika myndigheter, organisationer och företag inom EU.

Det är emellertid tydligt att p.g.a. skillnader mellan nationella situationer, kan förändringar som i vissa medlemsstater betraktas som förenklingar, betraktas som komplikationer i andra. Därför är det en utmaning att försöka hitta en gemensam grund och kombinera den med flexibilitet för att förenkla förvaltningen av sammanhållningspolitiken.

Erfarenheten har också visat att man ibland begår misstag på grund av att reglerna från tidigare programperioder har ändrats medan förvaltningsmyndigheterna eller stödmottagarna fortsätter att tillämpa de gamla reglerna under den nya programperioden.

Därför har många berörda parter varnat för en omfattande översyn av reglerna. Kommissionen tar hänsyn till detta i sina förslag genom att bara föreslå förändringar som leder till konkreta förenklingar.

Implementering

Medlemsstaterna och alla berörda myndigheter spelar en mycket viktig roll när det gäller att förenkla för stödmottagarna.

Huvudsyftet med kommissionens förslag är att förenkla för stödmottagarna. Vissa aspekter av förenklingen handlar om att minska administrationen på alla nivåer medan andra rör nationella och regionala förvaltningar. I vissa fall måste den offentliga förvaltningen investera i nya informationssystem, förfaranden och utbildning för att man ska kunna förenkla administrationen för stödmottagarna.

Förenkling är ett gemensamt ansvar

Kommissionen har utvärderat de olika förslagen och av resultatet framgår att det finns potential för en omfattande minskning av stödmottagarnas administrativa börda. Denna hänger främst samman med en omfattande övergång från pappersbaserad förvaltning till e-förvaltning.

Förenklade och mer harmoniserade regler för stödberättigande samt kortare tidsperioder för arkivering av handlingar kan också konkret påverka stödmottagarnas totala börda.

Lagstiftningsändringarna på EU-nivå behöver kompletteras med insatser på nationell och regional nivå för att förenkla för stödmottagarna.

Därför föreslås det att alla medlemsstater ska förplikta sig att uppnå tydliga mål i detta sammanhang.

Förverkliga potentialen

Genom gemensamma ansträngningar på EU-nivå samt på nationell och regional nivå kan man minska stödmottagarnas totala börda med 25 % i EU jämfört med perioden 2007-2013.

Alla berörda parter måste dock bidra för att man fullt ut ska kunna dra nytta av förenklingen.

Berörda parter kan, genom partnerskapet, bidra till att garantera att tillräcklig uppmärksamhet ägnas åt förenkling vid utarbetandet och genomförandet av de operativa programmen.

Förvaltnings-, attesterings- eller revisionsmyndigheter kan bidra till att garantera att de befintliga nationella lagarna och reglerna fullt ut gynnas av förenklingen och vidta åtgärder för att förhindra alltför komplicerade regler på nationell/ regional nivå.

De nationella myndigheterna kan genomföra en omfattande analys och vidta åtgärder på nationell nivå för att fullt ut dra nytta av förenklingens potential mot bakgrund av de nya och förbättrade möjligheter som tas upp i kommissionens förslag om sammanhållningsförordningarna för perioden 2014-2020. Förutom att införa nya metoder i systemet, kan aktiviteter som främjande av god praxis, lärdom av andra medlemsstater och utbildning av personal ha en positiv effekt på förenklingen.

Nyckelförslag

1. Harmonisering av reglerna med andra gemensamma strategiska ramfonder (GSR-fonder)

I den nya förordning som föreslagits av kommissionen fastställs gemensamma regler för sammanhållningspolitiken, politiken för landsbygdsutveckling samt havs- och fiskeripolitiken när det gäller strategisk planering, stödberättigande och varaktighet.

Dessutom kommer antalet strategiska dokument att minskas, vilket innebär att det enbart kommer att finnas ett enda EU-dokument och ett enda nationellt strategiskt dokument för de fem GSR-fonderna (1).

(1) Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och European Maritime and Fisheries Fund (EMFF).

2. Ökad flexibilitet vid utformningen av program och system

SAMMA REGLER FÖR ALLA GSR-FONDER

Tidigare har i vissa fall olika regler för stödberättigande tillämpats för de olika GSR-fonderna för liknande typer av projekt.

Det här kräver att man bekantar sig med olika regeluppsättningar och löper risk att begå misstag med ekonomiska konsekvenser för stödmottagarna.

I förslagen för 2014-2020 fastställs gemensamma regler för stödberättigande för GSR-fonderna i syfte att göra systemet mindre komplext. Dessa regler på EU-nivå bör kompletteras med nationella regler som följer samma princip.

För att ge utrymme för flexibilitet vid utarbetandet av nationella och regionala bestämmelser bör genomförandet av GSR-fonderna ske på lämplig territoriell nivå i enlighet med den administrativa ramen i den aktuella medlemsstaten.

Flera nya alternativ införs för att öka flexibiliteten. Medlemsstaterna och regionerna kan planera Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden gemensamt eller i separata operativa program, anpassa de ekonomiska anslagen med upp till 2 procent mellan olika regionkategorier, kombinera flera EU-finansierade instrument för att finansiera ett projekt, finansiera övergripande tekniska stödåtgärder från en fond och slå samman funktionerna hos förvaltnings- och attesteringsmyndigheterna.

De kan också inrätta gemensamma övervakningskommittéer och genomföra årliga översynsmöten för program som finansieras av GSR-fonderna. Stödberättigande för utrustning från ESF kommer dessutom att underlätta integrerad planering på projektnivå.

Integrerad programplanering underlättas även av att man kan använda olika verktyg, såsom integrerade regionala investeringar och lokalt ledd utveckling, eller av att ett projekt kan få stöd från flera fonder.

NYTT ALTERNATIV FÖR FLERFONDSPROGRAM

Under 2014-2020 kommer medlemsstaterna – utifrån sin nationella praxis – kunna utarbeta och genomföra enfonds – eller flerfondsprogram som är en kombination av Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden.

Gemensamma övervakningskommittéer samt gemensamma övervaknings- och rapporteringssystem kan leda till kostnadsbesparingar för de nationella myndigheterna.

Gemensam planering gör det enklare att tillämpa en integrerad strategi när man genomför sammanhållningspolitiken.

3. Ökad proportionalitet

Upprepade revisioner kan medföra en stor administrativ börda för stödmottagarna. I förslaget begränsas antalet revisioner av projekten.

Alla bestämmelser om rapportering och användningen av GSR-fonderna i samband med rapportering, bedömning, förvaltning och kontroll bör ur ekonomisk och administrativ synvinkel stå i proportion till det stöd som har anslagits.

Årliga revisionsmöten mellan kommissionen och medlemsstaten kanske inte alltid behövs. Eftersom det tar tid att få igång program behöver den första genomföranderapporten och dokumentationen om räkenskaperna inte skickas in förrän 2016.

Kommissionen kommer också att koncentrera sitt revisionsarbete på riskområden. Om revisionsmyndigheterna är tillförlitliga och de nationella genomförandesystemen fungerar bra kommer kommissionen att genomföra färre revisioner.

BEGRÄNSAD REVISION FÖR SMÅ PROJEKT

Inom ramen för 2014-2020 års program, ska de insatser för vilka de totala stödberättigade utgifterna inte överstiger 100 000 euro normalt inte granskas mer än en gång av revisionsmyndigheten eller kommissionen under dess varaktighet.

Därmed elimineras risken för att stödmottagare som genomför mindre projekt måste genomgå många revisioner, vilket stjäl tid från deras huvudaktiviteter.

4. Ökad rättssäkerhet genom tydligare regler

Klara och tydliga regler kan i hög grad bidra till att förenkla sammanhållningspolitiken. Mot bakgrund av den lärdom man har dragit har många av reglerna för 2007-2013 anpassats i syfte att göra dem tydligare. Mer varierade typer av finansiella instrument kan göras tillgängliga under nästa period, samtidigt som mer standardiserade regler kommer att införas för att minska behovet av att utarbeta nationella regler. De förutsättningar som måste vara uppfyllda för att projekt utanför programområdet ska kunna få finansiering har förtydligats. Reglerna om generering av inkomster har kompletterats med en frivillig tillämpning av schablonatser.

NYA REGLER FÖR GENERERING AV INKOMSTER

I förslaget för 2014-2020 föreskrivs en mer proportionerlig strategi för och en förenklad förvaltning av inkomstbringande projekt. Enhetskostnader kan användas för att bestämma för vilka utgifter man kan få stöd från de fonder som är kopplade till denna typ av projekt. Medlemsstaterna kan bestämma om de vill tillämpa metoden med enhetskostnader eller om de fortfarande vill tillämpa den tidigare metoden som består av en analys av finansieringsbehovet om de anser att den förstnämnda metoden inte är tillämplig.

Undantaget gäller alla ESF-projekt och alla projekt inom ramen för Eruf, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EHFF som understiger en miljon euro, och syftet med det är att minska de bördor som hänger samman med dessa förpliktelser.

5. Effektivare genomförande och enklare rapportering

I många fall kommer förenklingen även att leda till en direkt minskning av de administrativa kostnaderna.

Kommissionens avsikt är att se till att rapporteringen blir proportionell genom att kräva att förvaltningsmyndigheternas rapporter enbart ska innehålla de nödvändiga aspekterna.

För perioden 2014-2020 kommer de ordinarie årsrapporterna att vara markant mindre omfattande än under 2007-2013 och endast fokusera på nödvändiga uppgifter om gjorda framsteg. Den första årsrapporten behöver inte läggas fram förrän 2016.

Den kommer till stor del att bestå av uppgifter som hämtats automatiskt från informationssystemet och endast till en begränsad del av löpande text.

Endast två gånger under programperioden (och för den slutliga genomföranderapporten) kommer förvaltningsmyndigheterna att behöva lägga fram mer omfattande rapporter.

6. Minskad administrativ börda för stödmottagarna

Stödmottagarnas administrativa börda kommer att minska eftersom det kommer att ges fler möjligheter att använda och förlänga förenklade kostnader samtidigt som de förenklade kostnadsalternativ som redan infördes under 2007-2013 kommer att behållas. Detta garanterar att:

- de förenklade kostnaderna kan tillämpas på de fem GSR-fonderna;
- de aktuella metoderna för att fastställa de förenklade kostnaderna behålls;
- vissa av de fasta kostnaderna, enhetskostnaderna och schablonbeloppen införs på EU-nivå;
- det maximala bidraget för schablonbelopp höjs till 100 000 euro;
- de fasta kostnaderna får användas för olika utgifter;
- förenklade kostnadsalternativ från befintliga finansieringsinstrument på EU-nivå och på nationell nivå för liknande typer av projekt kan användas.

Genom införandet av löpande avslut förkortas den period som handlingarna måste arkiveras från den nuvarande maximitiden på över tio år till cirka fem år.

POSITIVA ERFARENHETER I DANMARK MED FÖRENKLAD KOSTNADER

I Aalborg, Danmark, som hanterar ett antal projekt med stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), har sett omedelbara fördelar efter bytet till förenklade kostnader inom ramen för projekthantering.

Fram till 2011 var alla ERUF-projekt föremål för regler om faktiska kostnader, enligt vilka alla indirekta kostnader måste stödjas av dokumentation om externa betalningar.

”Det här var en mycket omfattande uppgift inom vår organisation eftersom det krävde rapportering av miljontals fakturor vilka täckte kostnader såsom mat, resor, tryckning, reklamkostnader och så vidare”, förklarade Jonas Kromann, projektchef, Aalborg.

I början av 2011 konverterade handelsavdelningen i Aalborg sina projekt och började tillämpa schablonbelopp.

”Konverteringen av projekten löpte inte smärtfritt, eftersom det tillämpas olika konton för alternativen faktiska kostnader och schablonkostnader. Men slutsatsen är att de förenklingar som tillämpats i samband med tillämpningen av ett schablonbelopp i hög grad underlättat förvaltningen av de projekt som hanteras av Aalborg,” säger Kromann.

Förenklning av sammanhållningspolitiken för perioden 2014-2020

Den här rapporten finns på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, litauiska, lettiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

7. Mot resultatbaserad förvaltning: den gemensamma handlingsplanen

En gemensam handlingsplan är en del av ett eller flera prioriterade områden eller operativa program som har genomförts via en resultatbaserad strategi för att uppnå ett särskilt mål som medlemsstaten och kommissionen har kommit överens om tillsammans. Den gemensamma handlingsplanen är ett verktyg för att flytta fokus inom förvaltningen till utfall och resultat. De områden som den kan tillämpas inom är inte fastställda men den kan till exempel omfatta tekniskt bistånd samt hållbar integration av unga människor på arbetsmarknaden. Kriteriet för att använda en gemensam handlingsplan är att man ska kunna fastställa tillförlitliga utfalls- och resultatmål för den.

Den ekonomiska förvaltningen av den gemensamma handlingsplanen baseras uteslutande på utfall och resultat. Återbetalningen ska ske via standardiserade skalor av enhetskostnader eller i form av schablonbelopp som kan tillämpas på alla typer av projekt. Kommissionens och revisionsmyndigheternas granskningar av en gemensam handlingsplan syftar därmed enbart till att kontrollera att villkoren för återbetalning är uppfyllda, dvs. att de överenskomna utfallen och resultaten har uppnåtts.

När en gemensam handlingsplan används kan medlemsstaten tillämpa sina vanliga finansiella bestämmelser för att återbetala projekten. De bestämmelserna ska inte underkastas granskning av någon revisionsmyndighet eller av kommissionen. För att garantera rättssäkerhet godkänner kommissionen den gemensamma handlingsplanen.

8. e-sammanhållning

E-sammanhållning är ett område där det finns stor potential att minska den administrativa bördan.

Kommissionens betonar i sitt förslag för 2014-2020 att man bör utnyttja befintliga databaser fullt ut samt utveckla gränssnitt och andra verktyg som medför att stödmottagarna bara behöver lägga fram uppgifterna en gång och att alla dokument kan sparas elektroniskt.

Om dessa ändringar genomförs kommer färre misstag att uppstå i samband med uppgiftsinmatningen samtidigt som stödmottagarnas administrativa börda minskar, eftersom de inte behöver skaffa fram och skicka befintliga handlingar till flera ställen. Risken för att handlingar försvinner kommer också att minska och på lång sikt kommer kostnaderna för arkivering att bli lägre.

9. Förenklning av Europeiskt territoriellt samarbete

Kommissionen har lagt fram ett förslag på en separat förordning om Europeiskt territoriellt samarbete (ETS). Det innehåller mer skräddarsydda bestämmelser och förser de myndigheter som genomför ETS med en tydlig översikt över tillämpbara regler.

De främsta framstegen är möjligheten att täcka 15 procent av personalkostnaderna med ett schablonbelopp, mer harmoniserade regler för stödberättigande och en sammanslagning av förvaltningsmyndighetens och attesteringsmyndighetens uppgifter.

10. Förenklning av Europeiska socialfonden

Kommissionen föreslår särskilda möjligheter till förenklning av Europeiska socialfonden (ESF) på grund av dess natur (många små bidrag, huvudutgifterna består av personalkostnader, tämligen standardiserade projekttyper). De främsta framstegen är ytterligare möjligheter till förenklade kostnader.

De flesta av de utgifter som stöds inom ramen för ett ESF-projekt är kopplade till personalkostnader. Följaktligen föreslog kommissionen att man inom ESF ska kunna beräkna de totala stödberättigade kostnaderna för projektet mot bakgrund av de direkta personalkostnaderna genom att addera 40% till summan av dessa kostnader. Den här procentsatsen fastställs i förordningen och måste därför inte motiveras av de nationella myndigheterna.

Vissa enklare förfaranden för små bidrag införs också för att underlätta användningen av förenklade kostnadsalternativ som inrättas på ett öppet sätt.

RÅD OM HUR SAKER OCH TING KAN FÖRENKLAS

1. FOKUS

En tydlig strategi och fokus på väldefinierade områden garanterar att stödsystemen kan utvecklas vid rätt tidpunkt. Ett tydligare fokus kan också innebära att färre stödsystem utarbetas och att färre myndigheter är inblandade, vilket kan leda till lägre kostnader.

2. UTNYTTJA SYNERGIEFFEKTER

Integrerade program och projekt, ett gemensamt regelverk på nationell eller regional nivå, gemensamma övervakningskommittéer, gemensamma förvaltnings- och kontrollsystem: alla dessa möjligheter gör det enklare att tillämpa en skräddarsydd strategi för systemen.

3. DIGITALISERING

Genomförandet av sammanhållningspolitiken medför att mycket information behöver hanteras när det gäller förvaltning men även rapportering. Även om medlemsstaterna har ökat det elektroniska informationsutbytet inom förvaltningarna är kommunikationen med stödmottagarna alltjämt främst pappersbaserad. Förutom att detta är en börda för stödmottagarna medför det också att förvaltningen behöver överföra enorma mängder data, vilket innebär ytterligare kostnader som skulle kunna undvikas. Därför föreslår kommissionen att man inför ett krav på att medlemsstaterna ska möjliggöra elektroniskt uppgiftsutbyte med stödmottagarna före utgången av 2014. Ytterligare effektiviseringar kan uppnås om man går bortom de regelmässiga kraven, dvs. genom att man utvecklar gemensamma e-tjänster för stödmottagarna av GSR-fonder (och nationella fonder) och genom att man använder offentliga register (företagsregister, skattedatabaser etc.) mer effektivt.

4. ANVÄNDA FINANSIELLA INSTRUMENT

När de finansiella instrumenten väl har inrättats bidrar de till ökade hävstångseffekter och mer effektiv användning av fonderna, framför allt genom den privata sektorns deltagande. Komplexiteten kan minskas ytterligare genom att man använder finansiella instrument som har inrättats på EU-nivå eller genom att man använder de standardvillkor som kommissionen har utarbetat.

5. TILLÄMPA FÖRENKLADE KOSTNADER

Inom vissa områden är det alltjämt bäst och enklast att basera ersättningen på de faktiska kostnaderna. I många andra fall är förenklade kostnader dock ett mer effektivt alternativ. De fasta kostnader och enhetskostnader som har inrättats på EU-nivå kan bidra till en kostnadseffektiv användning av dessa alternativ eftersom man inte behöver utveckla metoder på nationell nivå. Möjligheten att använda förenklade kostnader inom ramen för EU-åtgärder och nationella stödsystem samt att använda budgetförslag (i fallet med ESF) innebär också att det krävs mindre insatser från medlemsstaterna i inledningskedet.

6. PROVA GEMENSAMA HANDLINGSPLANER

Gemensamma handlingsplaner är ett steg på vägen mot en resultatbaserad förvaltning och de bygger på en utvidgning av principerna om förenklade kostnader för alla typer av insatser. Att sträva efter att åtminstone genomföra pilotåtgärder i form av gemensamma handlingsplaner kan därför vara användbart på lång sikt.

7. BEDÖMA RISKERNA OCH ANPASSA SIG TILL DEM

Kommissionen föreslår ett system där de administrativa insatserna kopplas till riskerna. Detta gäller framför allt förvaltningskontroller och revision, som båda bör anpassas till riskerna. När det gäller revision ska anpassningarna baseras på gemensamma EU-regler och avtal med kommissionen, medan förvaltningsmyndigheterna fattar beslut om hur ofta förvaltningskontrollerna ska genomföras samt hur omfattande de ska vara.

MER INFORMATION

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/simplification_sv.pdf

Panorama talar med framstående ledamöter i Europaparlamentets utskott för regional utveckling om sammanhållningspolitikens roll och framstegen i det nya lagstiftningspaketet.

SAMMANHÅLLNINGSPOLITIKEN ÄR EN VERKLIG INVESTERINGSPOLITIK

Constanze Angela Krehl, ledamot av Europaparlamentet Gruppen Progressiva förbundet av Socialdemokrater, Ledamot av utskottet för regional utveckling Medföredragande för förordningen om de gemensamma bestämmelserna för EU-fonderna.

Ekonomisk tillväxt och sammanhållningspolitiken

Toppmötena i rådet kan ge medborgarna ett intryck av att finanspolitisk konsolidering är räddningen för Europa. Det är dock helt taget ur luften. Alla företagare vet att de måste hålla nere utgifterna – men det som får företagen att växa är investeringar. Detta gäller även vår kontinent. Det stämmer att onödiga utgifter verkligen kan skada en ekonomi, men det är genom investeringar som man återskapar tillväxten i ett land som Grekland.

EU:s sammanhållningspolitik är en verklig investeringspolitik. Genom att stödja projekt som är anpassade till de europeiska regionernas behov återuppbygger den ekonomierna och stärker deras ställning på världsmarknaden.

I Europaparlamentet håller vi just nu på att utforma sammanhållningspolitiken för nästa programperiod. Förutom den långsiktiga planeringen försöker vi även att tillgodose de aktuella behoven i de europeiska regioner som har drabbats hårdast av krisen. Vi håller till exempel på att diskutera en ändring av den aktuella förordningen för att öka effekterna av utgifterna för sammanhållningen i länder som Grekland.

Europaparlamentets roll

Vi är medvetna om vilket stort ansvar vi har i och med att Europaparlamentet är medlagstiftare för sammanhållningspolitiken samtidigt som den allmänna förordningen omfattar regler för fem olika fonder⁽¹⁾.

Vi hoppas på ett nära samarbete med rådet och strävar efter ett omfattande åsiktsutbyte med de regionala aktörerna. Jag vill att regionerna ska ha en stark ställning, till exempel i förhandlingarna om partnerskapsavtal.

Vi planerar att anta lagstiftningspaketet i slutet av det här året – om förhandlingarna om den fleråriga budgetramen har avslutats till dess.

Lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken efter 2014

Jag är förvissad om att vi kommer att uppnå tillfredsställande kompromisser inom alla viktiga områden. Vi har nära kontakt med de olika berörda parterna och med EU institutionerna. Eftersom vi har två föredragande för den allmänna förordningen, nämligen samordnarna för de två största politiska grupperna i Europaparlamentet, får det betänkande som vi kommer att lägga fram sannolikt brett stöd i parlamentet.

Resultat

Det är rätt beslut att fokusera de tämligen knappa resurserna på ett begränsat antal prioriteringar. Och ja, vi vill ha en framgångsrik politik som lever upp tills sina löften. Vi får dock inte glömma att en regions svaga resultat kan bero på faktorer som inte är knutna till sammanhållningspolitiken. Svaga resultat är dessutom ofta ett tecken på att en region behöver mer stöd i stället för mindre.

Därför är jag mycket kritisk till att införa en resultatreserv, som bara gynnar högpresterande regioner, eftersom dessa medel skulle kunna användas till mer ambitiösa projekt.

(1) Fem fonder: Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF).

MOT EN BÄTTRE BALANS I EUROPA

Lambert van Nistelrooij, ledamot av Europaparlamentet, Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater), Ledamot av utskottet för regional utveckling Medföredragande för förordningen om de gemensamma bestämmelserna för EU-fonderna.

Europa 2020 för alla regioner

EU:s medlemsstater står inför en gemensam utmaning. Genom Lissabonfördraget bekräftas EU:s grundvalar: dess värdegemenskap, dess inre marknad och dess strävan efter att utvecklas till en mer långtgående politisk union. Sammanhållningspolitiken bygger på alla dessa tre grundvalar. Nästan hälften av EU:s utgifter går till detta politikområde. Det omfattar såväl investeringar i FoU (forskning och utveckling) och konkurrenskraft som strukturellt stöd till svagare regioner.

De största utmaningarna under de kommande åren är att uppnå mer synergieffekter mellan de fem regionala fonderna och FoU-fonderna. Vi behöver den nya strategin, som beaktar den outnyttjade kapaciteten i de nya medlemsstaterna.

Jag välkomnar Europeiska kommissionens förslag, och jag anser att en "övergripande förordning" för strukturpolitiska instrument som sammanlänkas med målen i Europa 2020 strategin är ett enormt steg på vägen mot ökad samstämdhet, genomslagskraft och synlighet ute på fältet, i hela Europa. Det är en garanti för att ett integrerat tillvägagångssätt tillämpas och att politiken genomförs effektivt.

De gemensamma bestämmelserna för strategisk planering och programplanering och den gemensamma förteckningen över tematiska mål banar väg för ett delat ansvar för Europa 2020 målen. Den kunskapsbaserade ekonomin kommer att generera arbetstillfällen under de kommande årtiondena. Därför måste vi samordna stödprogrammen så att mervärdet mångdubblas – dvs. skapa ökade synergieffekter mellan sammanhållningsfonden och Horisont 2020. Denna nya strategi är kärnan i spetsforskningsstegen (Stairway of excellence). Det är oacceptabelt att de äldre medlemsstaterna får cirka 90 % av EU:s forskningsanslag.

Balans mellan solidaritet och egenintressen

Genom den territoriella sammanhållningen kan EU enklare på samma gång utveckla ledande regioner och utvecklingsregioner som lyckas kvalificera sig. Med andra ord belönas de ledande regionerna och utvecklingsregionerna skyddas från en strategi som innebär att vinnaren tar allt. Solidaritet och egenintressen kommer att balanseras på ett rättvist sätt. Vi behöver nya instrument som gynnar hela EU samtidigt som mindre utvecklade regioner har större chans att garantera sysselsättning såväl i dag som i framtiden.

I praktiken kommer vi att arbeta med tre huvudbegrepp inom den territoriella sammanhållningen: koncentration, samarbete och sammanlänkning. Dessa tre begrepp är en viktig del av spetsforskningsstegen. Ledande forskning kommer alltjämt att vara ett privilegium för de mest framstående sökandena. Även regioner och konsortier med stor potential i de nya medlemsstaterna kan dock räkna med direkt stöd från strukturfonderna till sin utveckling.

Syftet med den nya strategin är att investera i FoU och kunskapsinfrastruktur för att skapa en solid grund för framtida konkurrenskraft och nya arbetstillfällen. Strukturfonderna gör precis vad de ska göra: vidareutvecklar ett EU i territoriell balans.

Parlamentet är inne på rätt spår

Lagstiftningspaketet efter 2014 är ytterst viktigt för den fortsatta europeiska integrationen. Vi kan inte acceptera att vi går ur krisen med ett ännu mer obalanserat EU. Europaparlamentet betonar behovet av en sammanhållningspolitik som omfattar hela EU. Sammanhållningspolitiken har visat sig vara effektiv men vi måste givetvis åstadkomma mer synergieffekter inom ramen för fonderna. Förslaget från Europeiska kommissionen ger oss en stabil grund. Vi förväntar oss att en första omröstning kommer att genomföras under Europaparlamentets plenarsession i september 2012.

FÖRBÄTTRING AV ESTLANDS SJÖRÄDDNINGSKAPACITET

I Finska viken, en hårt trafikerad vattensträcka mellan Estland och södra Finland, har antalet sjötransporter och friluftsbåtar ökat kraftigt på senare år, men sjöräddningsresurserna har inte räckt till. Ett gränsöverskridande projekt som finansierats av Europeiska regionala utvecklingsfonden [ERUF (1)] har strävat efter att uppgradera sjöräddningsresurserna i området och göra kusten säkrare.

VOMARE-projektet (VOLuntary MARitime REscue), som startade i september 2008, leds av den finska sjöräddningstjänsten (Helsingfors), paraplyorganisationen för frivilliga sjöräddningsförbund i Finland som består av 2 000 sjöräddningsvolontärer och 150 räddningsfartyg. Man har haft ett nära samarbete med Vihula kommun i Estland i syfte att gemensamt förbättra samarbetet mellan finska och estniska sjöräddningssystem.

Internationella standarder

Ett av projektets huvudmål har varit att höja räddningstjänstens beredskap på den estniska kusten till en nivå som motsvarar internationella avtal så att räddningstjänsten räcker till landets egna behov och till internationella besökare.

Under arbetet med projektet, som slutfördes i juni 2011, genomfördes flera gemensamma utbildningar för att harmonisera processerna och förbättra kommunikationen och samarbetet.

Projektet har involverat 60 estniska volontärer och fyra partnerorter: Toila, Vihula, Lohusuu och Mustvee. Nya räddningsenheter har skapats i Estland och bemannats med nyutbildade volontärer. En stor del av utbildningen har ägt rum på den lämpligt placerade ön Bagaskär.

Dessutom har de estniska räddningsgrupperna försetts med fyra fullt utrustade räddningsbåtar samt fått omfattande utbildning. Ytterligare tre båtar gick till de finska räddningsorganisationerna.

”Finlands tradition med frivillig sjöräddning går 100 år tillbaka i tiden. Nu tar vi samma typ av räddningstjänst till Estland”, sade Jori Nordström, verksamhetschef vid den finska sjöräddningen.

Det primära målet med VOMARE-projektet är att gjuta nytt liv i den frivilliga sjöräddningen i Estland baserat på människors naturliga önskan att hjälpa varandra. Genom att förbättra Estlands förmåga att tillhandahålla räddningstjänster minskar också behovet av finsk hjälp vid sjöräddningsuppdrag i Estland. Av den finska sjöräddningens 1 000 uppdrag varje år sker 23 % i Finska viken.

MER INFORMATION

www.centralbaltic.eu/component/content/article/6-project-info/296-vomare-voluntary-maritime-rescue

» VOMARE har bidragit till att utbilda och utrusta Estlands livbåtsteam och hjälpa dem till att göra kusten säkrare. »

Total kostnad:
EUR 990 000
EU-stöd:
EUR 645 000

(1) Central Baltic INTERREG IV A Programme 2007-2013.

LOKAL ENERGILAGRINGSLÖSNING FÖR LANDSBYGDSDOMRÅDEN

I många delar av världen skulle man behöva bygga ut kraftnäten till avlägsna platser, vilket dock är mycket dyrt. Genom att generera och lagra energi i landsbygdsområden skulle man kunna lösa detta problem. Denna lösning har man tagit fasta på i det EU-finansierade projektet SOPRA. Med hjälp av hållbara, fristående kraftverk för landsbygden håller man på att utveckla ett fristående energilagringssystem som kan ta emot och hantera lokalt genererad energi från olika källor, däribland sol-, vatten- och vindkraft.

Den teknik som håller på att utvecklas i Nederländerna medför dels att man på ett kostnadseffektivt sätt kan leverera energi till avlägsna landsbygdsområden i Europa och dels att EU kan uppnå sitt mål att öka andelen förnybara energikällor i sin energimix.

I vissa landsbygdsområden är avståndet till elnätet ofta för långt, vilket innebär att en fysisk koppling är omöjlig eller inte ekonomiskt lönsam. Det vanliga sättet för lokalbefolkningen att få el är med hjälp av dieselgeneratorer, som blir allt dyrare och använda och som ofta är bullriga.

Inom ramen för det Eruf-finansierade (1) projektet SOPRA, som leds av den nederländska specialisten på konverteringsteknik för el, ALFEN b.v., håller man på att ta fram två prototyper för hybrida, fristående system, nämligen ett stationärt och ett mobilt system i en container som är cirka 6 m lång. Det innebär att lokala energikällor inte behöver användas direkt utan kan lagras och därmed fungera som tillförlitliga energikällor som täcker skolors, byars, sjukhus och byggarbetsplatsers energibehov i avlägsna områden.

» Syftet med SOPRA är att tillhandahålla en kostnadseffektiv teknik som utnyttjar lokala energikällor som sol, vind och vatten fullt ut. »

Evert Raaijen,
affärsutvecklare
på ALFEN b.v.

Total kostnad:
EUR 1 991 100
EU-stöd:
EUR 497 800

I hela världen saknar mellan 1,6 och 2 miljarder människor tillgång till el eftersom det inte är ekonomiskt lönsamt för allmännyttiga företag att leverera energi till dem. Fristående lagring av ren, lokal energi öppnar dörren till många nya marknadsområden.

En av de faktorer som framför allt hindrar en ökad användning av solenergi är just behovet av att vidareutveckla de befintliga lagringslösningarna så att de kan utnyttjas fristående i avlägsna områden.

Prototypen kommer att vara färdig i juni 2012 och därefter kommer den att testas noga i avlägsna områden som är representativa för målområdena. Tillverkningen kommer att påbörjas i Nederländerna samtidigt som man genomför acceptanskontroller, vilket medför att många nya arbetstillfällen uppstår.

Den nya tekniken har många olika tillämpningar och det finns många potentiella marknader i Europa och i utvecklingsländerna.

MER INFORMATION
www.sopra-project.com/

(1) Det regionala operativa programmet för östra Nederländerna för perioden 2007-2013.

ETT KOMPLETT WEBBASERAT REGISTRERINGSSYSTEM FÖR FÖRETAGARE I POLEN

Polens ekonomiministerium har lanserat ett toppmodernt, webbaserat registreringsystem för företag. På ett och samma ställe kan företagare registrera sig, uppdatera sina profiler och hitta information om andra företag.

Det centrala systemet för registrering av och information om ekonomisk verksamhet (CEIDG) har inrättats med stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) inom ramen för det operativa programmet innovativ ekonomi 2007-2013.

Huvudsyftet med projektet var att skapa en central databas för företagsverksamhet i Polen och att göra det möjligt att registrera företagsverksamhet online. Ett viktigt mål var att harmonisera reglerna och systemen för företagarna samt att ge dem en komplett webbplats med tjänster av hög kvalitet.

Samtidigt som det krävs mindre tid för att registrera ett företag är ett av syftena med den nya tjänsten att alla institutioner som deltar i registreringsprocessen ska kunna utbyta relevanta uppgifter elektroniskt.

Med hjälp av en elektronisk identitet eller en elektronisk signatur (med ett kvalificerat certifikat) kan medborgarna via nätet gå igenom de formaliteter som krävs för företagsregistrering i Polen. När de har skapat ett konto på den officiella webbplatsen (www.firma.gov.pl) behöver de bara följa installationsguiden steg för steg, fylla i den information som krävs och registrera sitt nya företag.

Om så önskas kan företagarna förbereda sin ansökan på webbplatsen och sedan besöka ett kommunkontor för att underteckna den.

När man klickar på knappen för att skicka CEIDG-formuläret registreras uppgifterna hos det nationella skattekontoret, det centrala statistikkontoret och socialförsäkringsmyndigheten. Det innebär att entreprenören automatiskt ansöker om både ett momsregistreringsnummer och ett nummer i den centrala förteckningen över ekonomisk verksamhet (NIP och REGON). Registreringen av det nya företaget publiceras inom 48 timmar på den nationella webbplatsen www.firma.gov.pl, men verksamheten kan startas direkt efter att ansökan har bekräftats.

» Efter att företagarna har skapat ett konto på den officiella webbplatsen behöver de bara följa installationsguiden steg för steg för att fylla i de obligatoriska uppgifterna och registrera sina nya företag. »

När företagarna har registrerat sig i CEIDG kan de via nätet ändra sina registreringsuppgifter, tillfälligt avbryta verksamheten eller till och med stänga företaget utan att behöva besöka någon myndighet.

Via plattformen kan man söka efter andra företag och hitta den information som behövs för potentiellt samarbete med andra företagare. Systemet togs i bruk i juli 2011 och har i nuläget fler än 20 000 besökare per dag.

MER INFORMATION

www.ceidg.gov.pl

Total kostnad:
EUR 6 900 000
EU-stöd:
EUR 5 800 000

FÖRMEDLINGSBYRÅ HJÄLPER SPANSKA SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG ATT FORTSÄTTA UNDER NY FÖRVALTNING

Reempresa ("återföretagande") är en ny strategi som håller på att lanseras i Katalonien i Spanien. Syftet med den är att se till att små företag kan överlätas och fortsätta att bedriva sin verksamhet genom att hjälpa nya företagare att ta över dem.

Omkring 95 000 mikroföretag och små och medelstora företag i Katalonien lägger ner verksamheten varje år och uppskattningsvis kommer åtminstone 15 % av dem att överleva och fortsätta att skapa sysselsättning för arbetskraften – tack vare det innovativa Reempresa-projektet.

Centrumet för Reempresa i Katalonien inrättades 2010 och har stöd av den katalanska arbetsgivarorganisationen (Cecot) och en privat stiftelse som främjar egenföretagande i Katalonien (CP'AC). Det medfinansieras av regionen Katalonien (Generalitat de Catalunya Departament d'Economia i Coneixement) och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf).

Reempresa är både en fysisk och en virtuell förmedling och supporttjänst som hjälper små företag att hitta nya ägare och potentiella entreprenörer. Målgruppen är vanligtvis små, familjeägda företag som har stött på svårigheter i samband med överlåtelse eller med att fortsätta att bedriva sin verksamhet.

» Befintliga företag som har problem att fortsätta att bedriva sin verksamhet tas över, vilket garanterar deras överlevnad och ger de anställda en trygg framtid. »

Centrumet är en samlingsplats för uppgifter och kunskap om förmedlingsprocessen och genom sin "återföretagar-metod" bistår det potentiella ägare. Det arrangerar omfattande informationsprogram för att betona fördelarna med Reempresa-strategin för företag som försöker överlåta sin verksamhet och för potentiella "återentreprenörer".

2011 hjälpte Reempresa-centrumet till att matcha 13 små och medelstora företag, vilket medförde att cirka 145 arbetstillfällen bevarades. Under de första månaderna av 2012 är antalet matchningar mellan små och medelstora företag redan ännu högre, vilket är ett tecken på att projektet har lyckats.

Centrumet hjälper potentiella entreprenörer att hitta ett nytt företag att arbeta med och ger dem råd om företagsöverlåtelser. "Återentreprenörerna" kan köpa eller hyra ett befintligt företags tillgångar i stället för att bygga upp ett nytt företag från grunden.

MER INFORMATION

Reempresa: www.reempresa.org/?idioma=2

Cecot (den katalanska arbetsgivarorganisationen, en av initiativtagarna till projektet): www.cecot.org

CP'AC: www.autoocupacio.org

Generalitat de Catalunya Departament d'Economia i Coneixement: www.gencat.cat

Reempresa på Twitter: @Reempresa

Reempresa på LinkedIn: www.linkedin.com/groups/Reempresa-3945960

Total kostnad:
EUR 1 700 000
EU-stöd:
EUR 850 000

REGIOSTARS-PRISERNA LYFTER

Den 16 januari 2012 kom de 24 finalisterna i Regio Stars 2012-tävlingen till Bryssel (BE) och presenterade sina projekt för en oberoende, kvalificerad jury som utsetts av EU-kommissionen.

2012 års upplaga av RegioStars-priserna hade ett rekordhögt antal bidrag, med totalt 107 ansökningar från EU.

Det är ett tecken på att det inte bara är tävlingen som uppnår sitt mål med att belysa god praxis inom stadsplanering och regional utveckling, utan även att alla deltagare – vinnare och finalister – gynnas av att hamna i det europeiska rampljuset. När vinnarna av RegioStars 2012-tävlingen utses i juni 2012 är det troligt att alla finalister kommer att hyllas som vinnare.

Oberoende jury

I 2012 års upplaga heter juryns ordförande Luc Van den Brande, tidigare ordförande för regionkommittén (2008-2010), som leder en grupp om elva personer med specialister från branschen, den akademiska världen och konsultföretag.

Juryn eftersöker bl.a. följande egenskaper:

- projektets innovativa karaktär;
- projektets (förväntade) inverkan på de ursprungliga målen;
- projektets förväntade hållbarhet; samt
- projektets inverkan på att förbättra lokala, regionala och interregionala partnerskap.

Arbetet med 2013 års upplaga av RegioStars-priset har redan påbörjats och många ansökningar har redan mottagits före det sista ansökningsdatumet 20 april 2012.

TÄVLINGEN

RegioStars-priset har delats ut i fem år som en del av EU-kommissionens initiativ "Regioner för ekonomisk förändring". Avsikten med tävlingen är att identifiera god praxis inom regional utveckling och att belysa originella och innovativa projekt som kan inspirera andra regioner.

Tävlingen är indelad i ett antal kategorier: smart tillväxt, hållbar tillväxt, tillväxt för alla, CityStar-kategorin samt informations- och kommunikationskategorin.

Efter en första gallring bjuds de 24 mest lovande projekten in till ett endagsevenemang för att presentera sina projekt för juryn och besvara frågor innan vinnarna i varje kategori utses.

För att kvalificera sig måste projekten vara samfinansierade av EU:s strukturfonder* och genomföras via ett brett urval nationella och regionala program eller samarbetsprogram.

Ansökningarna skickas in av den nationella eller regionala förvaltningsmyndigheten som ansvarar för samstödet på uppdrag av (eller med stöd från) projektledaren eller utvecklaren.

* Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden (SF) eller Instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) efter den 1 januari 2000.

Vinnarna av REGIOSTARS 2012 meddelas på prisceremonin i Bryssel den 14 juni.

Tydliga fördelar för vinnare och finalister

EU-kommissionen kontaktade nyligen alla tidigare vinnare och finalister för att ta reda på vad de ansåg om tävlingen och vilka fördelar den medförde.

Alla svarade att de absolut skulle rekommendera andra att presentera sina projekt vid framtida RegioStars-tävlingar.

De flesta av dem upplevde att deras deltagande lett till "tydliga fördelar". 93 % av vinnarna bekräftade detta och 73 % av finalisterna uppgav att de haft samma positiva upplevelse.

Både vinnare och finalister betonade fördelar som synlighet och prestige, att hitta samarbetspartner, att dela erfarenheter med liknande projekt samt personliga skäl. De upplevde tävlingen som en fantastisk erfarenhet, som bidragit till att deras projekt fått enorm exponering och reklam. Många kände också att den gett dem stort förtroende att gå vidare.

En deltagare sade: "Det var en chans att stärka vår lokala och regionala strategi för att förbättra hållbara stadstransporter. Det ger internationellt erkännande åt god regional praxis som kan tillämpas i större skala över hela Europa."

Många ansåg att de fått mer uppmärksamhet från regionala och nationella medier samt ökat politiskt stöd. Alla uppskattade att myndigheter, lokala myndigheter och potentiella partner nu ville lyssna på dem.

Vissa deltagare tyckte också att tävlingen haft en positiv effekt på personalens arbetsmoral. En vinnare sade: "Nu är vi en grupp som har vunnit ett pris." En annan deltagare såg det som en intressant upplevelse "som inspirerade och livade upp personalen".

Vissa poängterade den positiva upplevelsen av att träffa andra projektgrupper som de kunde lära sig värdefulla saker av. "Det var ett bra sätt att samarbeta och dela kunskaper och arbetsmetoder, samt att lära sig av andras erfarenheter", sa en annan deltagare.

Många deltagande företag har haft tydliga fördelar i fråga om företagets utveckling: "Tävlingen hjälpte oss att säkra våra framtidsplaner och priset används fortfarande som underlag i våra anbud för strukturfonder", sade en annan nöjd vinnare. En annan sade att tävlingen bidrog till att de kunnat knyta nya affärskontakter och stimulera privata finansierares intresse.

En saklig finalist sade att tävlingen bidragit till att höja företagets status hos stödorganisationer och hos politiska och akademiska organ.

MER INFORMATION

http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperate/regions_for_economic_change/regiostars_en.cfm

Finalister i och jurymedlemmar
av RegioStars 2012

ERUF STÖDJER E-FÖRVALTNING – MEN DET FINNS MER ATT GÖRA

Europeiska regionala utvecklingsfonden har bidragit till utvecklingen av elektroniska offentliga tjänster i Europa, enligt en rapport från revisionsrätten. Fördelarna har dock fram till nu varit mindre än förväntat.

Rapporten från revisionsrätten med titeln "Har de e-förvaltningsprojekt som får ERUF-stöd varit ändamålsenliga?" fokuserar på projekt som samfinansierats av ERUF under perioden 2000-2006 med inriktning på utveckling av e-förvaltningstjänster i de fyra medlemsstaterna Frankrike, Italien, Polen och Spanien.

Rätten undersökte de relevanta strategiska dokumenten och programdokumenten och 28 administrativa projekt för utveckling av e-förvaltningstjänster för att se om dessa projekt tillgodosåg de bedömda behoven, om de var väl utformade och levererades på utsatt tid och om de var användbara och hållbara. En nätundersökning som skickades till ett urval projektledare kompletterade detta arbete.

Offentliga förvaltningar betraktade under den period som rapporten omfattar e-förvaltning som ett sätt att minska den administrativa bördan som åläggs medborgare, företag och andra administrationer, samt att förbättra de levererade tjänsterna. Avsikten med allt detta var också att minska hindren på den inre marknaden, öka mobiliteten för individer i Europa och att bidra till att uppfylla konkurrens- och innovationsmålen inom ramen för EU 2020.

Rätten kom fram till att e-förvaltningsprojekt inom ramen för ERUF har bidragit till den allmänna utvecklingen av elektroniska offentliga tjänster, men trots att majoriteten av projekten hade satts i drift kom förväntningarna lite på skam på grund av att man inte hade fokuserat tillräckligt på projektresultat.

Projekten hyllades visserligen för att i största allmänhet hålla måttet med hänsyn till planerade utfall samt att samt vara tekniskt och ekonomiskt hållbara, men rätten observerade att projekten blev klara sent eller minskades i omfattning p.g.a. dålig utformning eller dåligt genomförande, samt att de inte tillgodosåg prioriterade behov. Bristfälliga mätningar av projektets fördelar ledde dessutom till att det inte gick att utvärdera projekten eller utnyttja lärdomarna för framtida program.

Rapporten sammanfattas med en serie rekommendationer till förvaltningsmyndigheter och EU-kommissionen för att garantera att framtida ERUF-stöd till e-förvaltningsprojekt baseras på identifierade behov, tydliga målsättningar och kostnadsfördelar, med ändamålsenlig utvärdering av resultat och inverknings.

EU-kommissionen välkomnade rättens positiva utvärdering av ERUF:s bidrag till e-förvaltningstjänster i de fyra medlemsstaterna. Man bekräftade de identifierade bristerna och var positivt inställd till rekommendationerna om förbättrad utvärdering, genomförande och utvärdering.

Hela rapporten finns på:

<http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/9288731.PDF>

GE "FINANSIERING, FLEXIBILITET OCH FOKUS" ÅT SPECIFIKA REGIONER I EU

Europeiska regioner med specifika geografiska egenskaper – öar, berg eller liten befolkning – står ofta inför utmaningar som påverkar deras ekonomiska resultat och genomförandet av politiska program. Frågan undersöktes i en färsk studie. Den visar vilken viktig roll som spelas av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Sammanhållningsfonden (SF) i dessa regioner.

När Lissabonfördraget trädde i kraft 1 december 2009 förstärktes behovet av att uppmärksamma regioner med specifika utvecklingsvårigheter, i synnerhet de med "allvarliga och permanenta naturliga och demografiska handikapp som t.ex. de nordligaste och mycket glesbefolkade regionerna, samt öar, gränsöverskridande och bergiga regioner".

Studien – "Relevance and effectiveness of ERDF and Cohesion Fund support to regions with specific geographical features – islands, mountainous and sparsely populated areas" – som utfördes av ADE (Analysis for Economic Decisions) omfattade två stödperioder (2000–2006 och 2007–2013) och grundades på en analys av ERUF:s/SF:s inverkan på 15 NUTS 2-regioner och sex NUTS 3-områden (se rutan⁽¹⁾).

Dessa regioner och områden visade sig ha ett antal gemensamma egenskaper, däribland:

- utflyttning av unga människor, låga födelsetal och en åldrande lokalbefolkning;
- beroende av särskilda "tillgångar", bland annat naturresurser, klimat, landskap och utveckling av turism och relaterade aktiviteter; och
- brist på "kritisk massa" i fråga om de inhemska marknadernas storlek, antalet yrkesskickliga arbetare, tillgång till utbildning och möjlighet till interna investeringar.

Studien visade att ERUF och SF skapar ett betydande mervärde genom att:

- tillhandahålla ett långsiktigt, stabilt ekonomiskt ramverk inom vilket regionerna kan utveckla ett flertal projekt;
- fungera som en viktig katalysator för att erhålla inhemskt stöd för viktiga projekt;
- tillhandahålla ett flexibelt verktyg för att tillgodose specifika behov och lösa specifika problem och samtidigt fungera som ett komplement till andra inhemska stöd och EU-stöd; samt

(1) NUTS-klassificeringen delar in varje EU-medlemsstat i tre nivåer (NUTS 1, 2 och 3). Den andra och tredje indelningen är en finare indelning av den första respektive andra nivån.

15 NUTS 2-REGIONER OMFATTAS AV STUDIEN:

Steiermark (AT), Rhône-Alpes (FR), Castilla la Mancha (ES), Balearerna (ES), Itä-Suomi (FI), Korsika (FR), Sicilien (IT), Sterea Ellada (EL), Voreio Aigaio (EL), Ślaskie (PL), Centro (PT), Hovedstaden (DK), Övre Norrland (SE), Vzhodna Slovenija (SI), och Höglandet och öarna (UK).

6 NUTS 3-OMRÅDEN OMFATTAS AV STUDIEN:

Cuenca (ES), Norrbotten (SE), Lesbos (EL), Bornholm (DK), Ardèche (FR) och Västra öarna (UK).

- förbättra det strategiska fokuset, intressenternas delaktighet och "god förvaltning".

Studien föreslog emellertid att två ekonomiska instrument skulle kunna bli ännu effektivare genom att framhäva geografiska egenheter under varje fas av stödprocessen istället för att betrakta dem som "problem". Man fann också att det politiska arbetet borde omfatta annat än utvecklingen av infrastruktur och istället koncentreras på ett begränsat antal prioriterade områden som redan visat sig vara fördelaktiga för regionen – en tillgångsbaserad metod, helt enkelt. Dessutom skulle ett smidigare arrangemang för flernivåstyrning främja framgångsrik regionalpolitik i dessa regioner och områden.

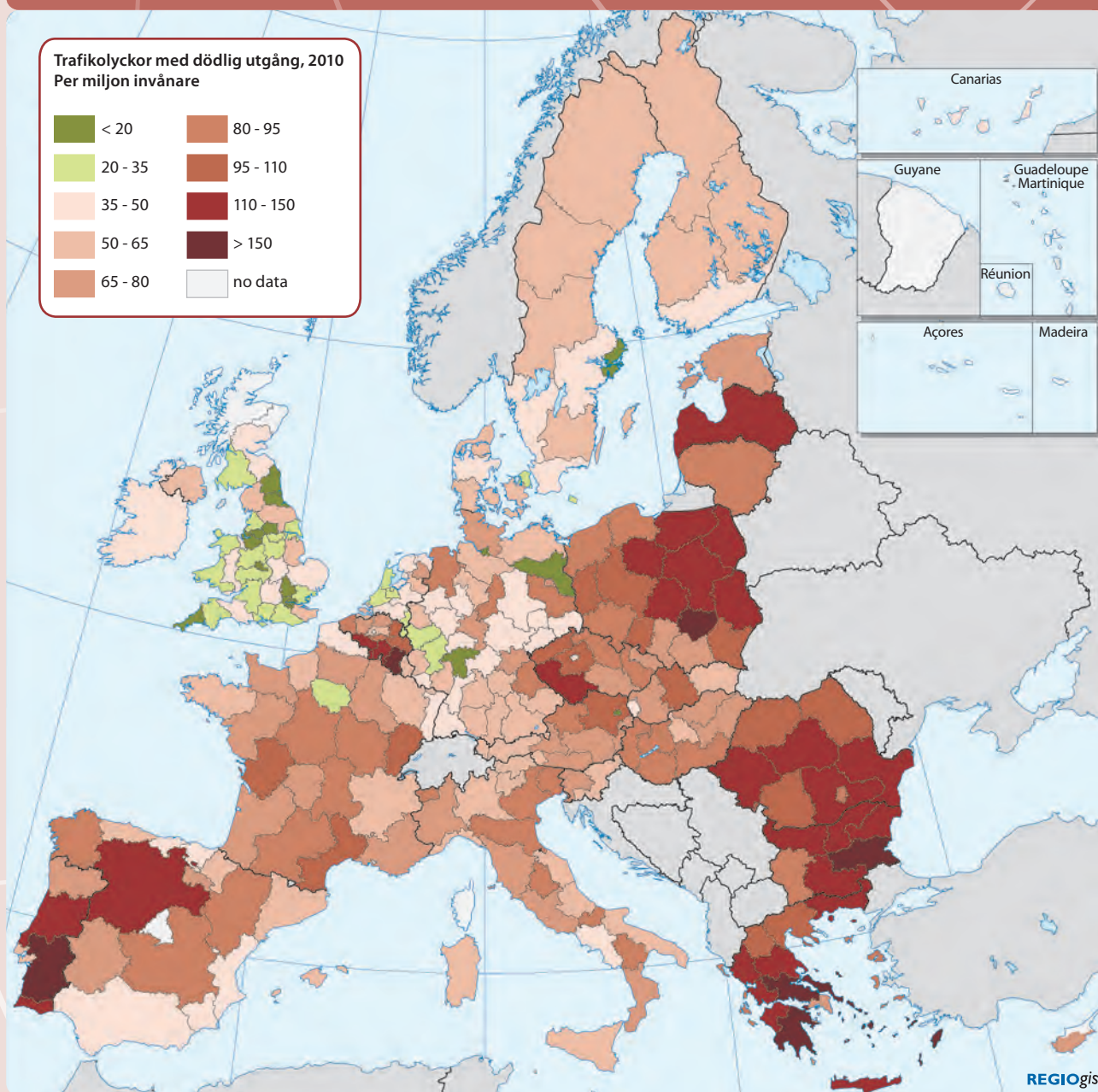
Studien sammanfattades med konstaterandet att ERUF och SF är lämpliga verktyg för utvecklingen av regioner med geografiska egenheter genom att de tillhandahåller nödvändigt stöd, flexibilitet och fokus för att uppmuntra genomförandet av effektiva projekt.

Läs hela studien:

- http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/geographical_final1.pdf
- http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/geographical_final2.pdf

TRAFIKOLYCKOR MED DÖDLIG UTGÅNG PER MILJON INVÅNARE, 2010

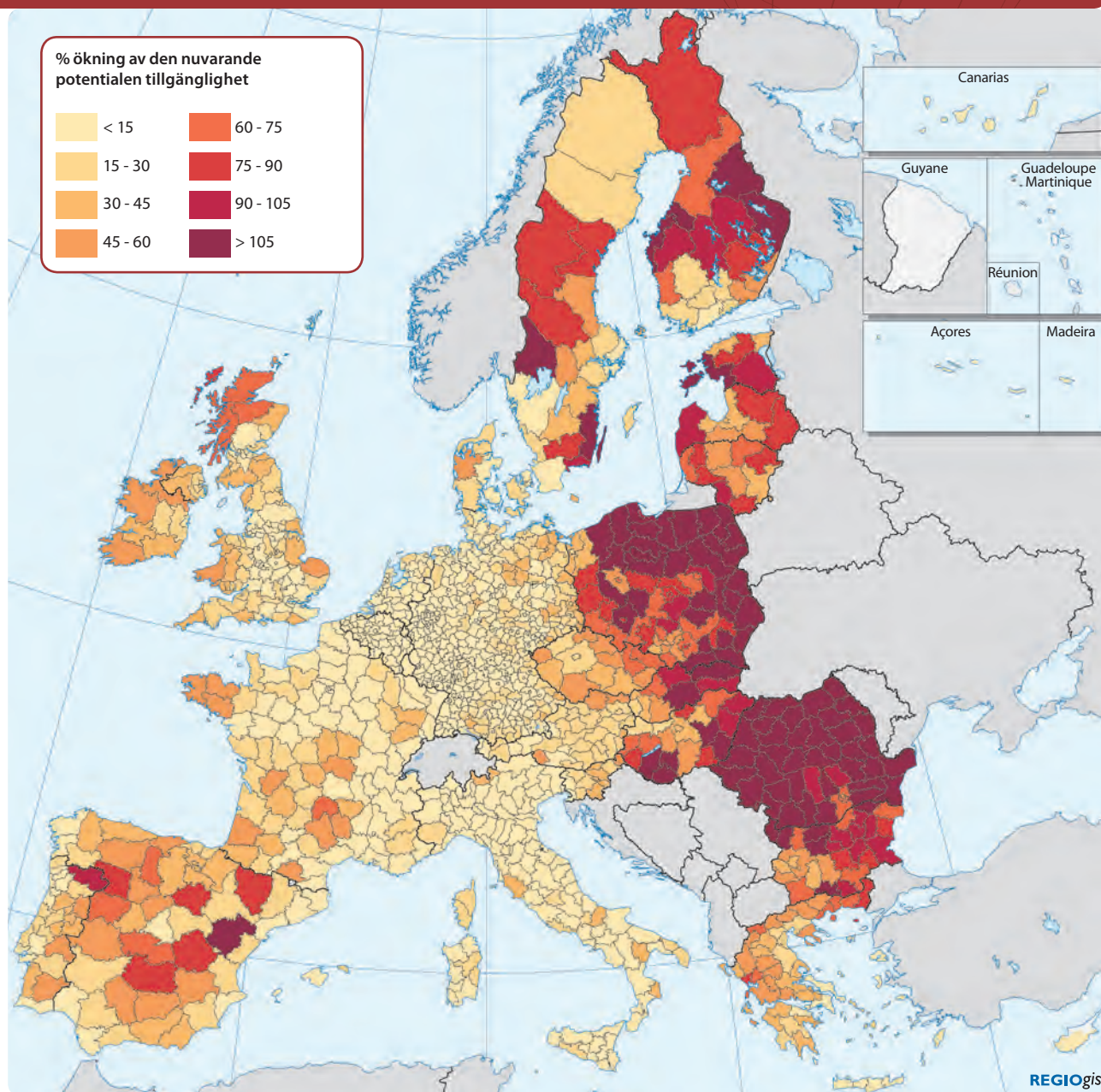
EU-27 = 61,4 | Målet i Europa 2020-strategin=33,8 | BE, BG, CZ, DE, LV, NL, SE: 2009

Källa: Generaldirektoratet för transport och rörlighet, generaldirektoratet för energi, generaldirektoratet för regionalpolitik.

2010 hade Nederländerna, Sverige och Storbritannien enbart 32 trafikolyckor med dödlig utgång per miljon invånare, medan motsvarande siffra för Polen, Grekland, Rumänien och Bulgarien var över 100. EU vill minska antalet dödsolyckor i trafiken till år 2020 med 50 % jämfört med 2010. Det innebär 34 dödsolyckor per miljon invånare 2020. Nederländerna, Sverige och Storbritannien halverade antalet dödsolyckor mellan 2001 och 2010 och ligger under EU:s mål för 2020. Många medlemsstater och

regioner är dock långt ifrån att uppnå målet. Sju regioner har mer än 150 trafikolyckor med dödlig utgång per miljon invånare och år: en region i respektive Bulgarien, Polen och Portugal, tre i Grekland och en i Belgien (provinsen Luxembourg). Den sistnämnda regionen har flest antal dödsolyckor i EU (258 per miljon invånare). Även om förbättrade vägnät kan bidra till att minska antalet olyckor får intensifierade polismetoder och ändrade förarbeteenden sannolikt snabbare och större effekter.

POTENTIELL FÖRBÄTTRING AV **VÄGNÄTET**: FLER VÄGAR MED HÖGRE HASTIGHETSGRÄNSER JÄMFÖRT MED I DAG

Potentiell tillgänglighet: hur stor del av befolkningen som i genomsnitt kan nås med cirka fyra timmars restid (beräknas med hjälp av IDW-metoden). Scenariot med högre fartgränser bygger på att motorvägnätet byggs ut. | Källa: Generaldirektoratet för generalpolitik, Spiekermann & Wegener.

De mörkare färgerna på kartan visar progressivt i vilka regioner många fler människor kan nås enklare med en fyratimmars bilfärd om man förbättrar vägnätet. Kartan visar hur många personer som kan nås i dag jämfört med hur många fler som skulle kunna nås om fler vägar hade högre hastighetsgränser. I de flesta av de utvecklade regionerna skulle ytterligare transportinfrastruktur inte medföra några större förändringar. I merparten av regionerna i östra EU skulle antalet människor eller den potentiella marknaden däremot mer än fördubblas.

Att fler personer kan nås är inte bara viktigt för företag som försöker sälja produkter och tjänster. Det medför också att det krävs färre sjukhus, skolor och andra offentliga serviceinrättningar. Bristfälliga vägnät innebär antingen att människor måste resa mycket längre för att få tillgång till dessa offentliga tjänster eller att myndigheterna måste bygga många fler inrättningar för att bistå en mindre befolkning.

10 MAJ 2012 Regioner och städer för integrerad territoriell utveckling _Bryssel (BE)

14 JUNI 2012 RegioStars Awards _Bryssel (BE)

15 JUNI 2012 Konferensen Regioner för ekonomisk förändring _Bryssel (BE)

17-19 JUNI 2012 Tredje årliga forumet för EU:s strategi för Östersjöregionen _Köpenhamn (DK)

2-3 JULI 2012 Andra forumet för de yttersta randområdena _Bryssel (BE)

21 SEPTEMBER 2012 European Cooperation Day _Bryssel (BE)

8-11 OKTOBER 2012 OPEN DAYS, Europeiska veckan för regioner och städer _Bryssel (BE)

27-28 NOVEMBER 2012 Första årliga forumet för EU:s strategi för Donauregionen _Regensburg (DE)

Mer information om dessa evenemang finns under avdelningen Agenda på Inforegios webbplats:

http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/agenda/index_sv.cfm

I *Panorama 41* har du läst om kommissionens planer på att förenkla reglerna för den framtida sammanhållningspolitiken och att lägga stort fokus på resultat.

Om du vill dela med dig av dina idéer om hur dessa förslag kommer att påverka din region eller ditt intresseområde eller om du har några frågor om detta kan du kontakta oss på:

regio-panorama@ec.europa.eu

GÖR DIN RÖST HÖRD

ISSN 1725-8170

© Europeiska unionen, 2012

Återgivning tillåten om källan anges.

Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för regionalpolitik
Kommunikation, information och förbindelser med tredjeland
Raphaël Goulet
Avenue de Tervueren 41, BE-1040 Bryssel
E-post: regio-info@ec.europa.eu
Internet: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_sv.htm

